

Universitätsbibliothek Paderborn

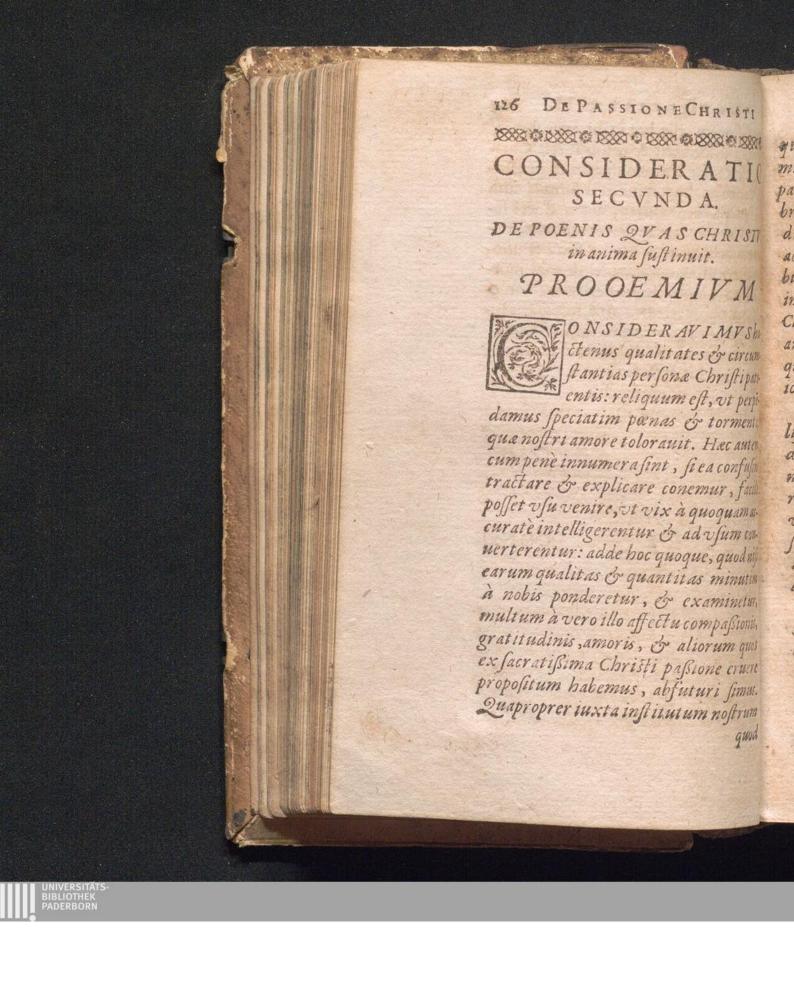
R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini Nostri Iesv Christi Passione

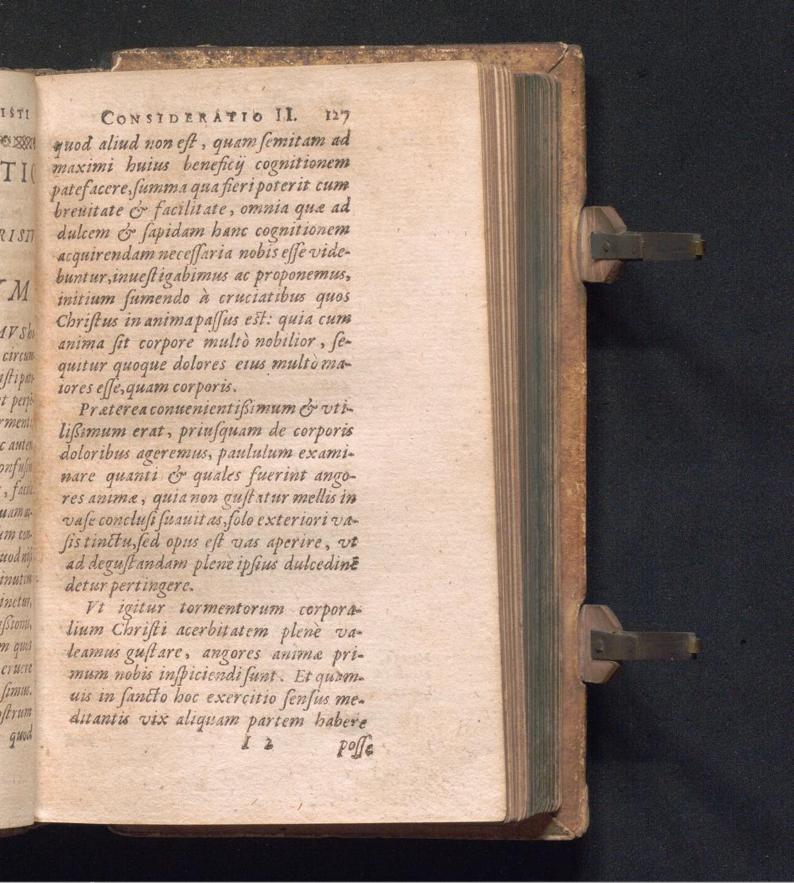
Piatti, Domizio

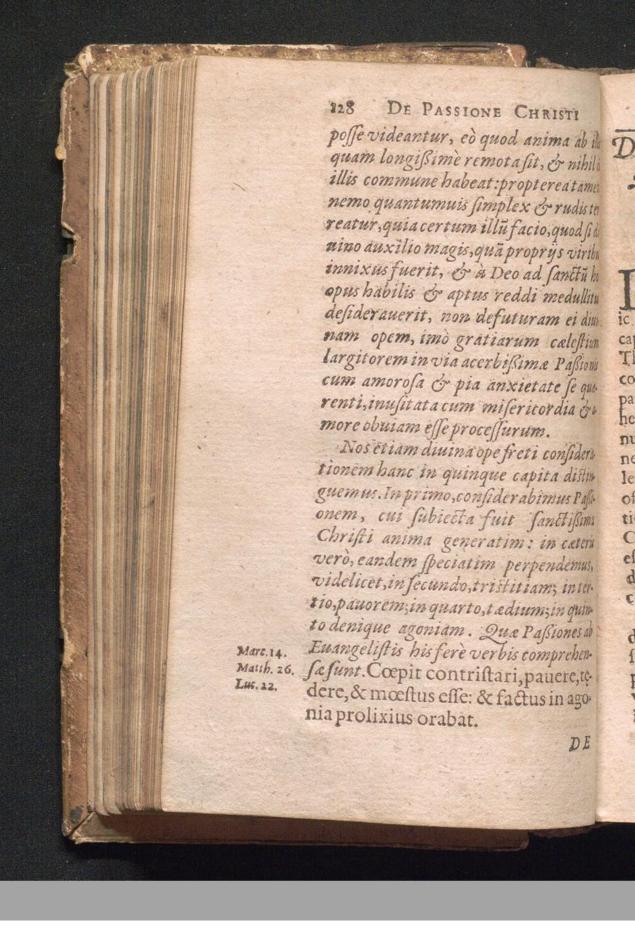
Coloniae Agrippinae, 1610

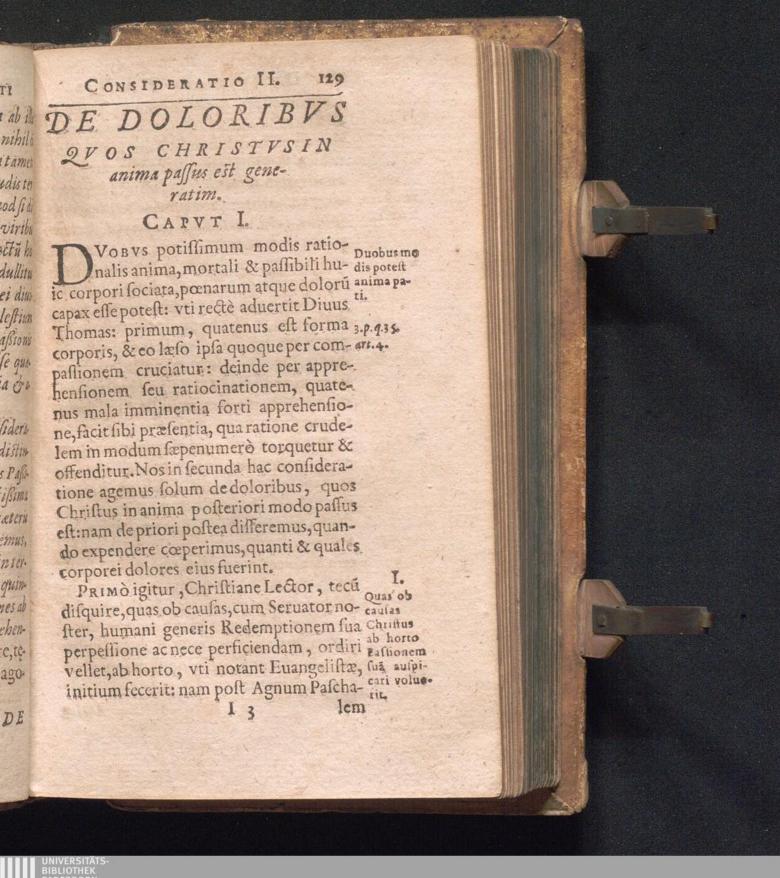
Secvnda Consideratio.

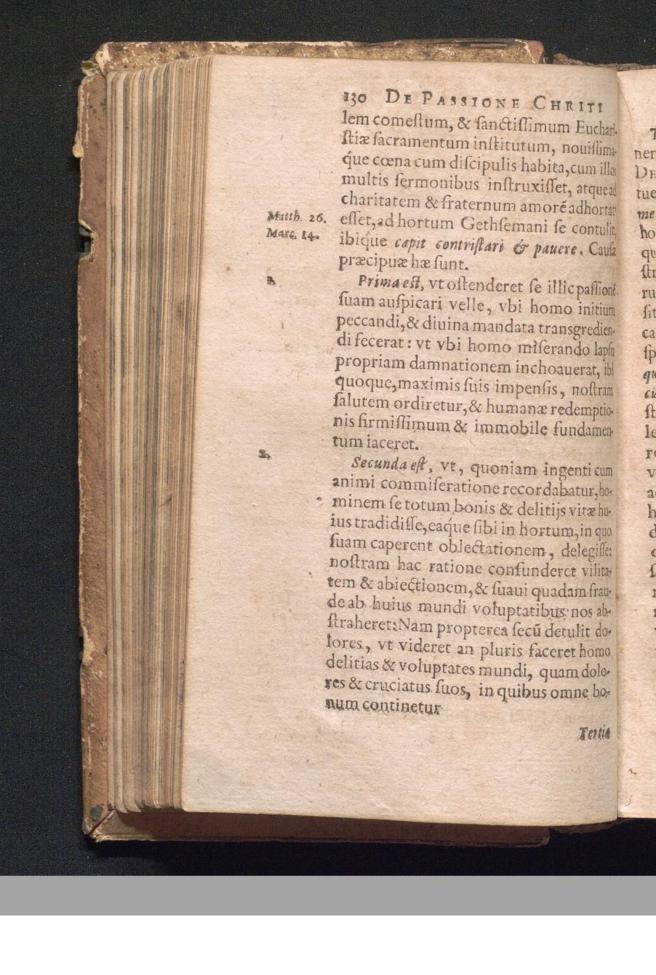
urn:nbn:de:hbz:466:1-49474

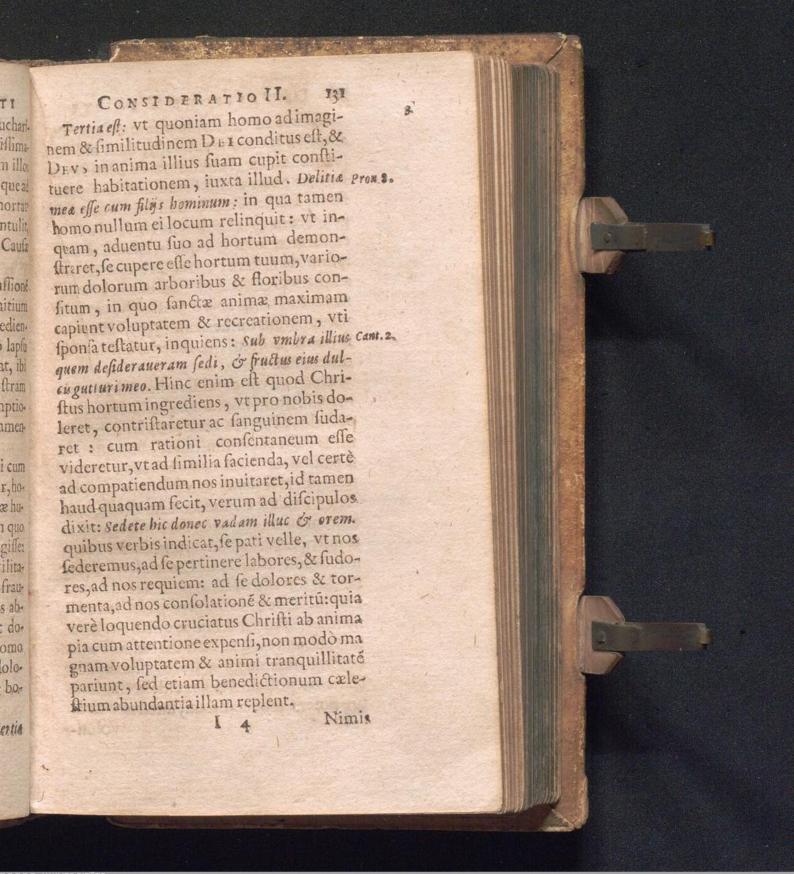

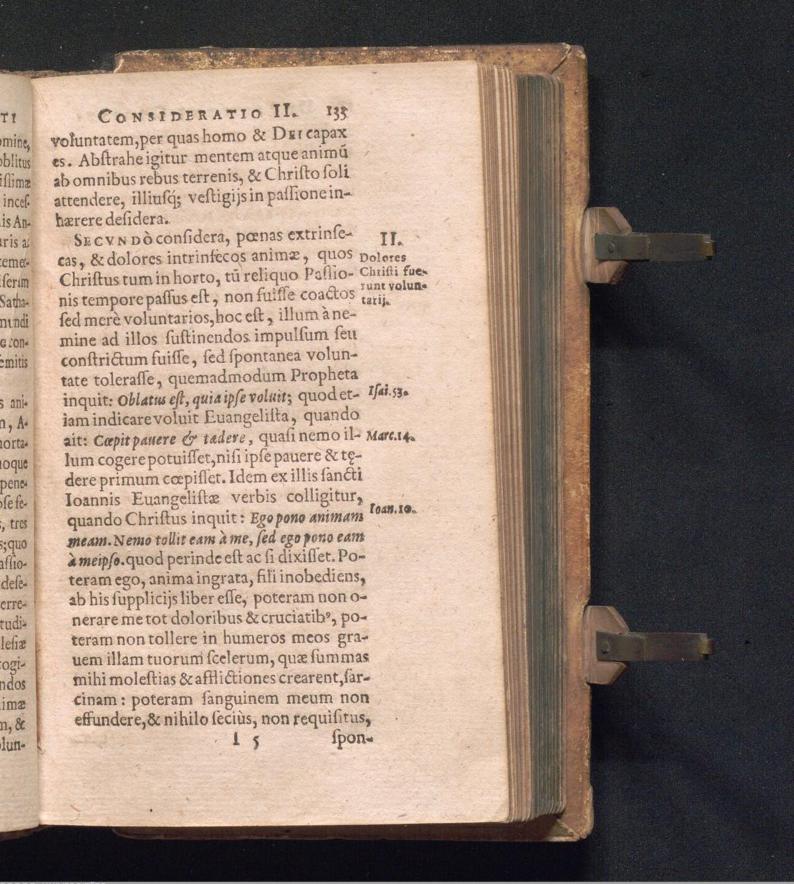

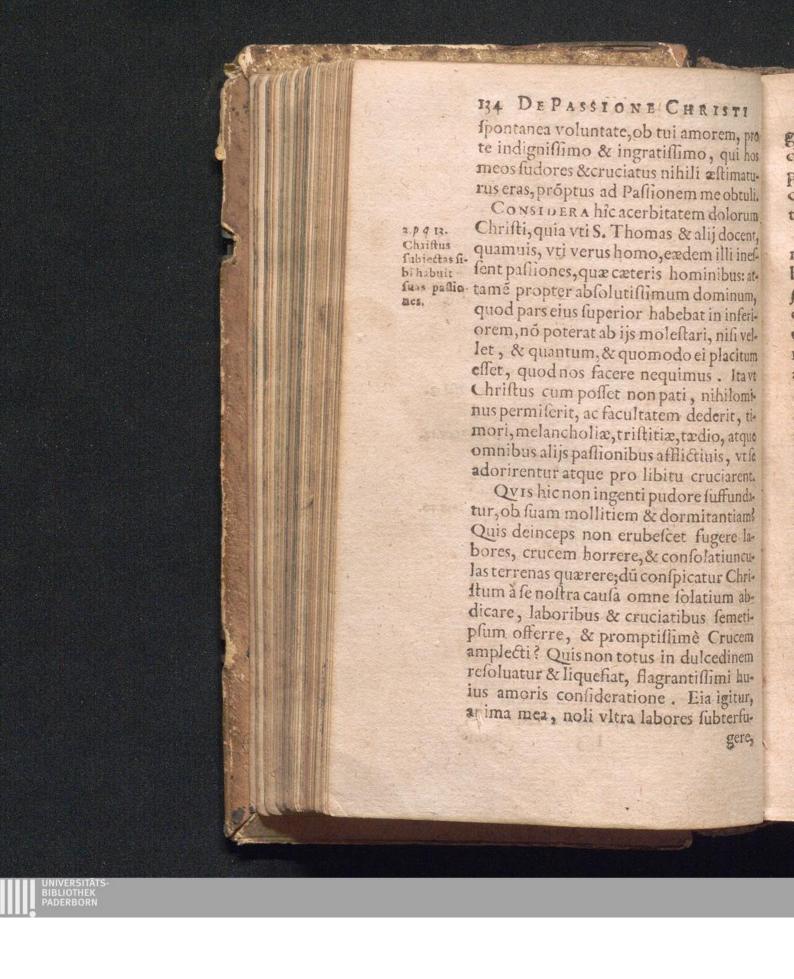

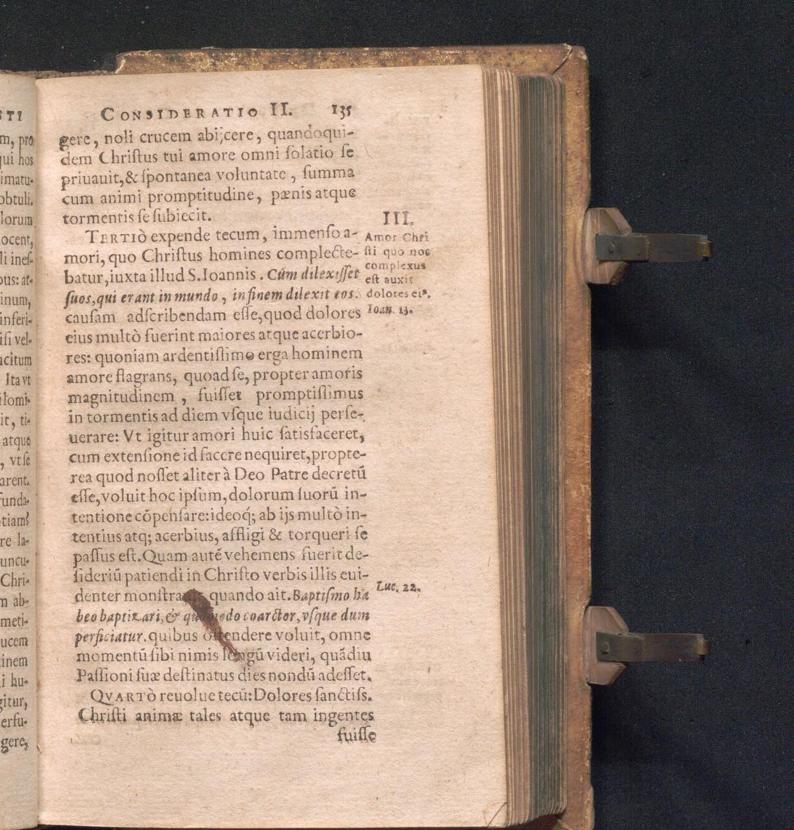

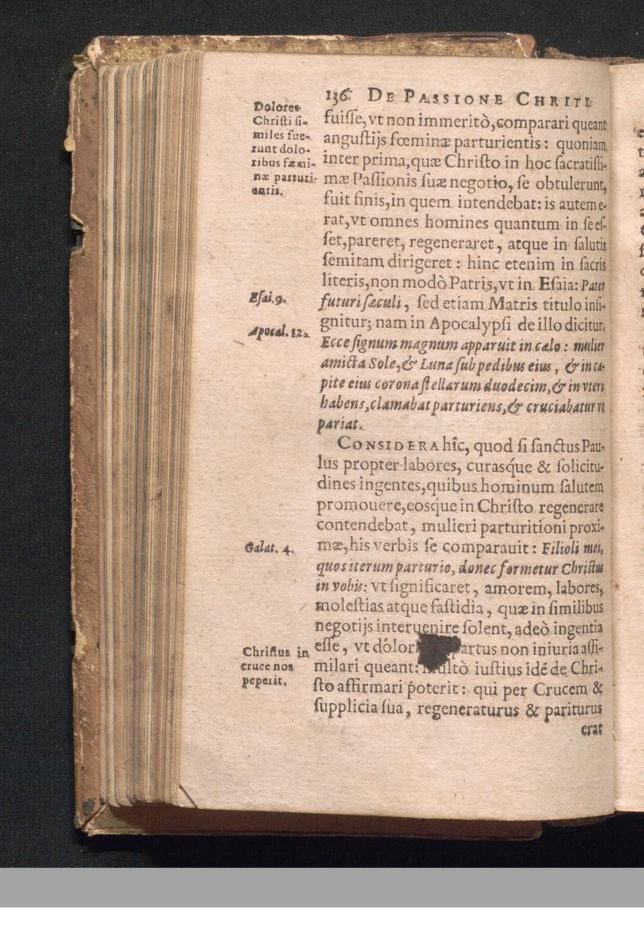

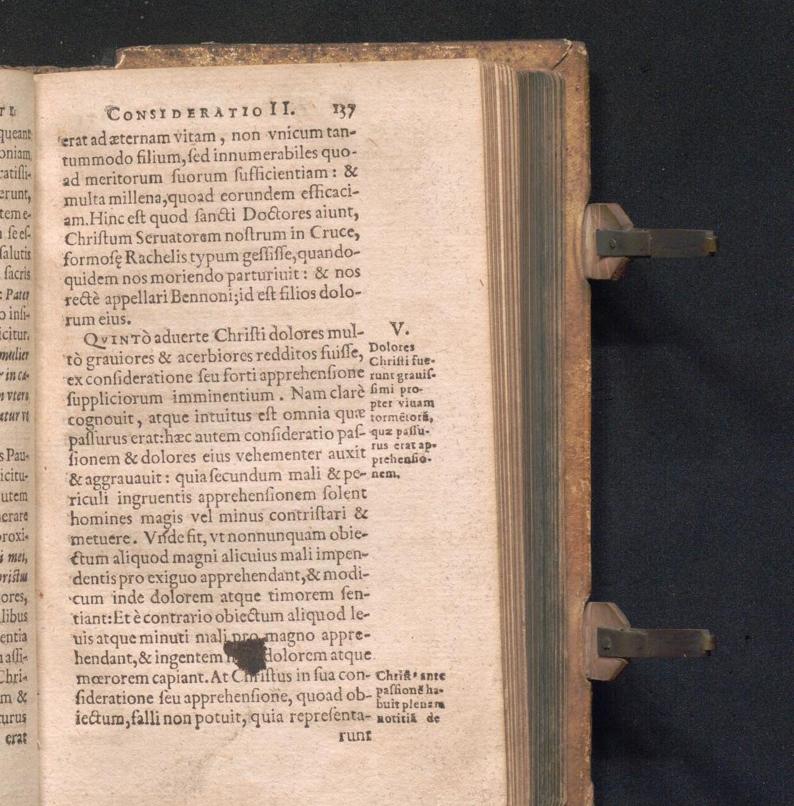
132 DE PASSIONE CHRISTI NIMIS euidenter dulcissime Domine, VO. amorem tuum manifestasti, dum oblitus es (vt ita loquar) fælicissimæ & beatissimæ ab habitationis cælestis Paradisi, in quainces fanter à fælicissimis & honoratissimis Anha gelicorum spirituum choris laudaris a celebraris, voluisti vique in terram temæ-C ipsum demittere, vt requireres miserm animam meam, tui immemorem, à Sattana captiuatam, vanis & sensualibus mudi 1 voluptatibus immersam, in hac valle conn fusionis & fletus, & miseriarum semitis oberrantem. CAETERVM considera hic fidelis anima, Christum hortum ingredientem, Apostolos ad preces concipiendas adhortatum suisse: vt demonstraret, tibi quoque si passionem suam oratione cupias pene trare, idem faciendum esse, quod ipsese cit: quoniam ex duodecim Apostolis, tres tantum assumpsit, cæteros relinquens; quo te instruxit, vt mysteriorum sacræ Passionis considerationi possis intendere, deserendos tibi esse affectus omniŭ reru terrenarum, atque omnem prorfus follicitudinem, S. Bernardi exemplo, qui in Ecclesia ingressuad vas aquæ lustralis omnes cogitationes suas deponebat: & assumendos esse tres Apostolos, trinas videlicetanima tuæ potentias, memoriam, intellectum, & volun-

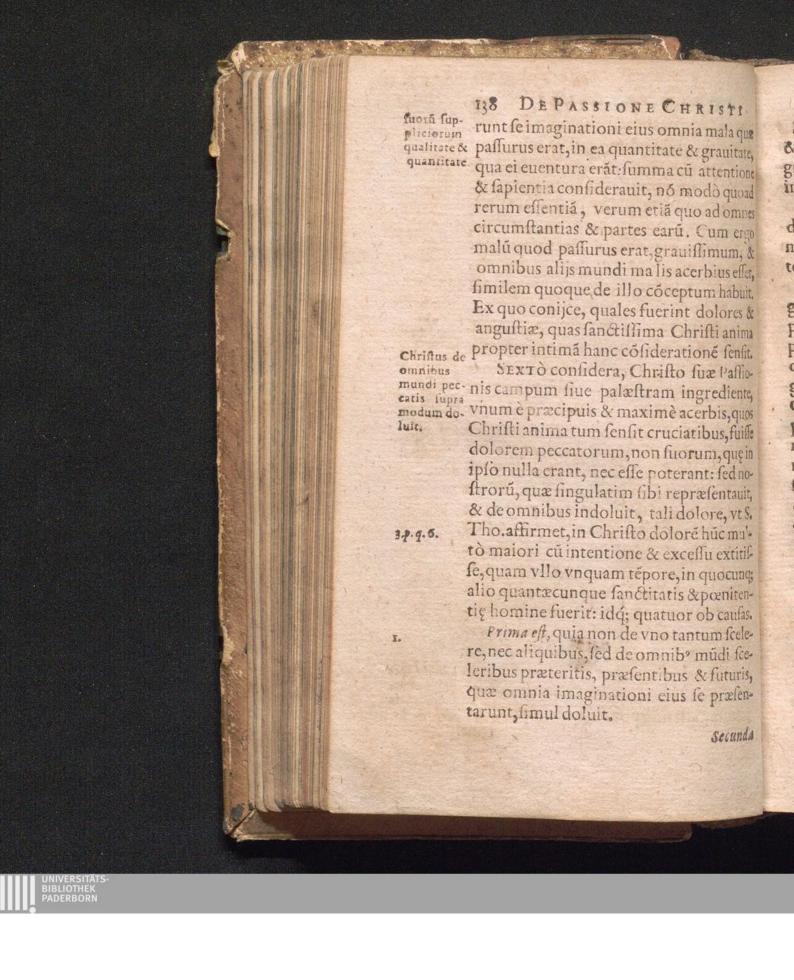

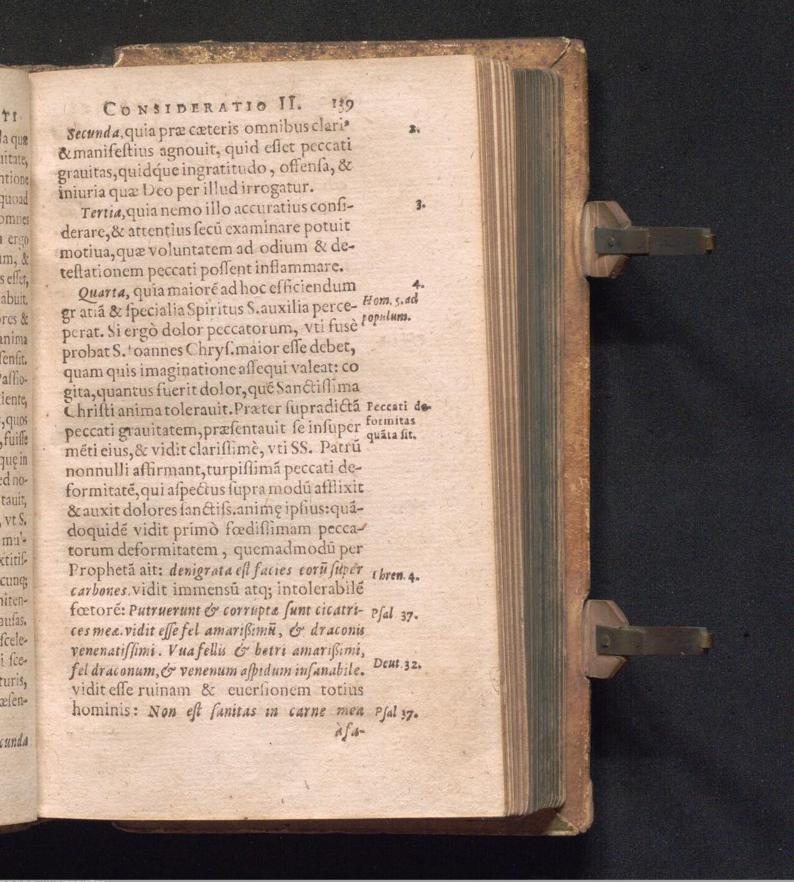

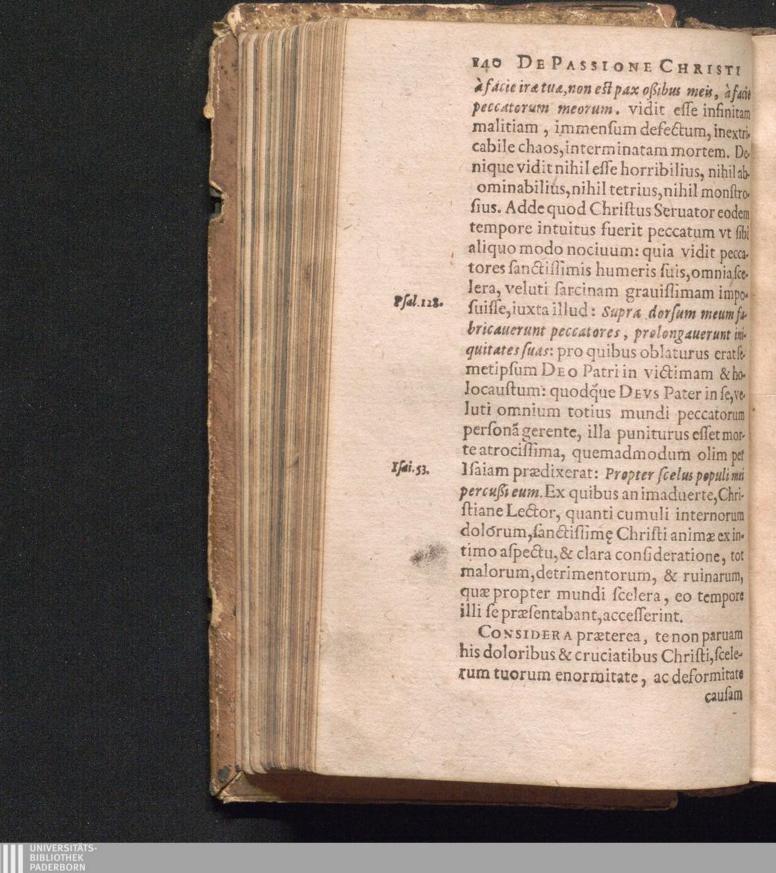

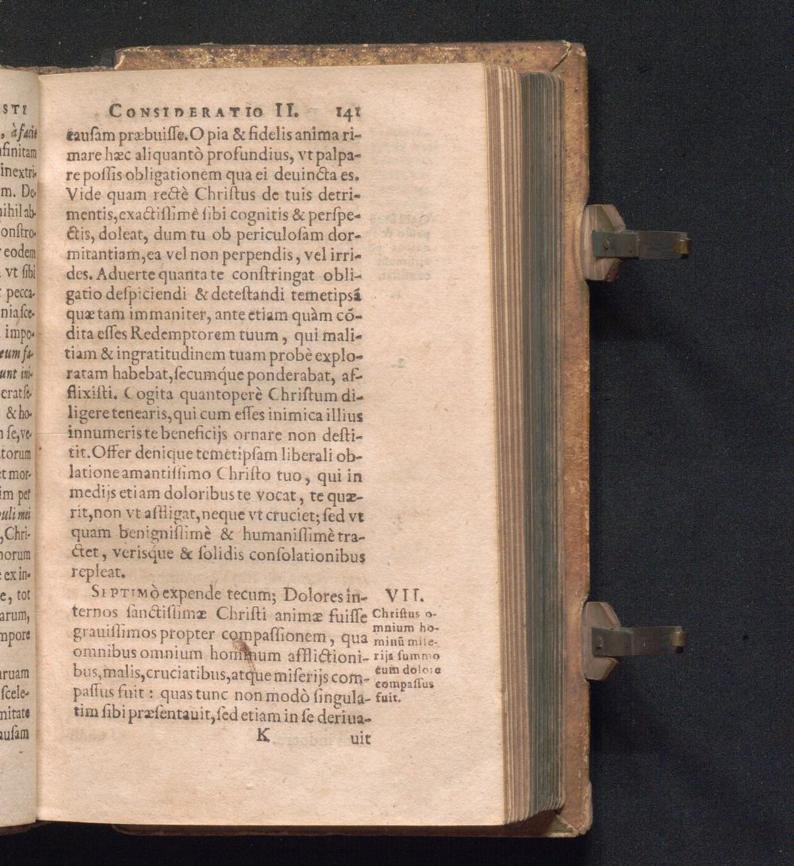

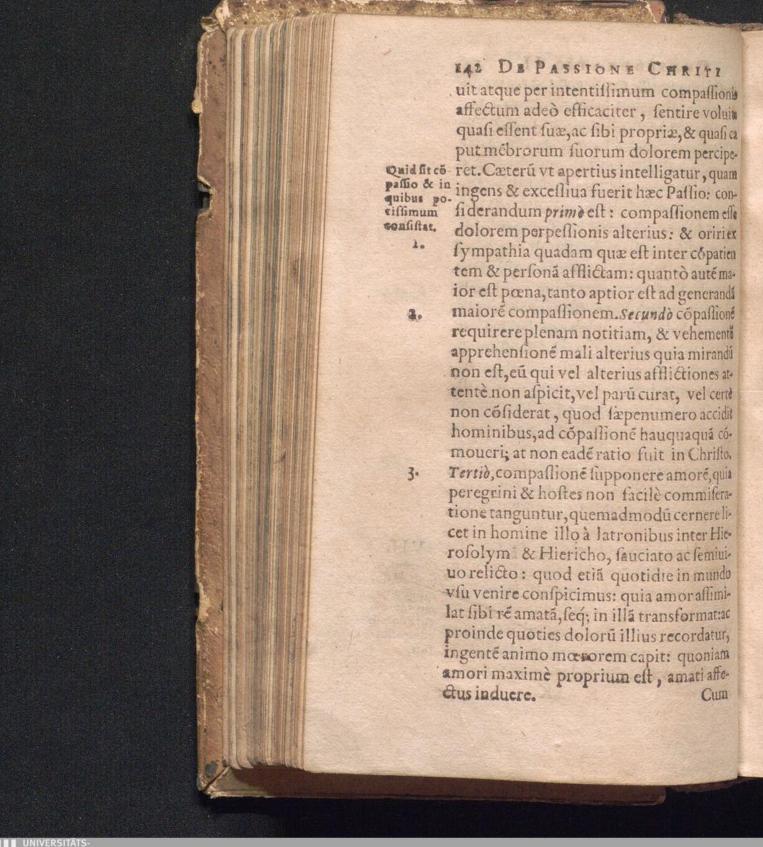

Consideratio II. Cum igitur in Christo omnes supradi- in Christo

eta conditiones, suma in perfectione fue- nes condirint: sympathia propter eande qua nobif- tiones ad cũ habebat naturam: maloru & pœnarum compassonostrarum notitia, quonia cas accuratissi- nem requimè peruidebat atque immenso lumine suo coprehendebat:amor denig; infinitus quo vti dictum est, nos coplectebatur: hinc coijce, qua efficaciter commota fuerint omnia lanctifs, viscera eius ad summu copassionis dolore, per quem sensit & expertus est Martyru cruciatus, Confessoru pœninitentias & vitæ aufteritates, afflictorum merores, infirmorum faltidia, atq; vt fummatim dici, omnem pufillum & magnum cruciatum, idque non aliter actu sentires, hoculus, manus, pes, aut aliquod aliud cor poris tui membrum læderetur. Confidera deinde li quis per vniuersum terrarum orbem te duceret, & nihil aliud tibi oftenderet, nisi toca oppleta infirmis, claudis, paraliticis, tristibus, afflictis, alijique similibus, quam ingens effet afflictio tua? quomodo fieri posset, vt adeò miserandu spectaculum fine summo cordis mæroreatqs dolore valeas intueri, nisi forsită omni bestia sis inhumanior? Idéaccidit Christo in hac humanaru miseriarum inspectione & consideratione: ex quo colliges quá acerbi fuerint intrinseci ei dolores atq; angustiç.

K

rz

flioni oluin

uafi ca

rcipequam

: conm cile

ririex

patien

té ma-

randi flioné

menti

randi

es at-

certe

ccidit

ž có-

rilto.

, quia

ifera-

ere li-

Hie

niui

undo

limi-

atiac

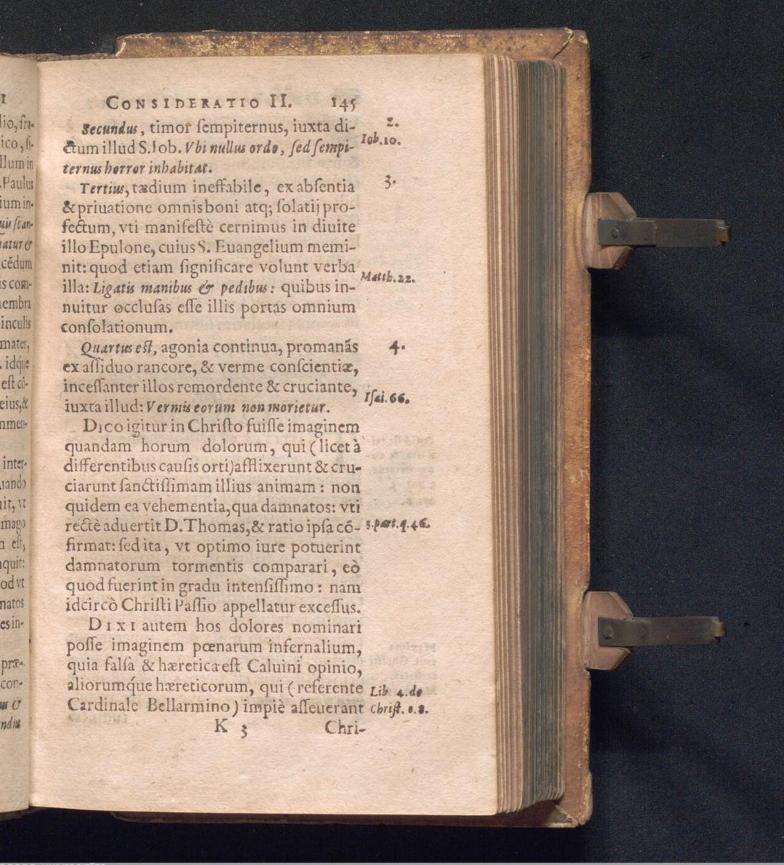
stur,

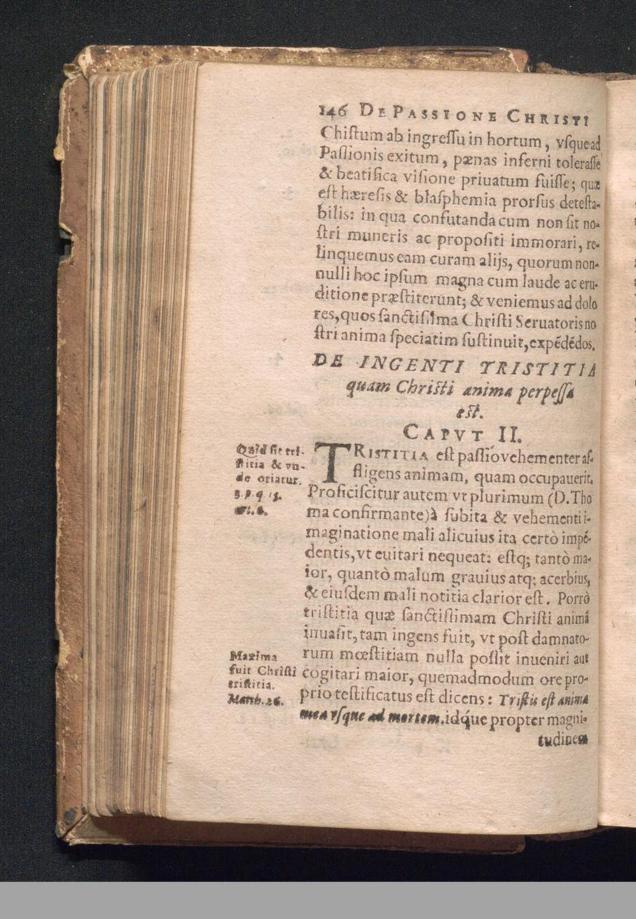
niam

affe-

Cum

DE PASSIONE CHRISTI 144 PERPENDE præterea, si mater silio, fra ter fratri, sponsa sponso, amicus amico, se milis simili compatitur, quando illumin tormentis politum videt: & fi s. Paulus charitate Apostolica motus, omniumin-2.Cer.11. firmitates sentiebat, iuxta illud: Quin seandalizatur & ego non vror? quis infirmature ego non infirmor? quid de Christo dicedum erit? qualem censebimus suisse illius conpassionem erga omnes homines membra sua, quibus, supradictis omnibus vinculis coniunctus, id est, quorum pater, mater, frater, sponsus, amicus, socius, &c. ido: modo eminentissimo erat? Necesse esta fiteri, inexplicabiles fuisse dolores eius, & compassionem illius infinitam, immerfam, ineffabilem. Octavo considera, tales fuisse inter-Interni do nos Christi Dominitui dolores, quando lores Chri tempus Passionis eius appropinquauit, 11 imago po non immerito potuerint appellari, imago marum in poenarum infernalium: hinc enim el, fernalium quod Propheta in persona illius inquiti P/al 17 Quatuor in Dolores inferni circumdederunt me. Quod vi teinos do eu dentius fiat, notandum est, damnatos lores pariu in inferno, quatuor præcipue doloresintrinlecos perpeti. I. Primu est, summa tristitia de malo prafenti, amarissimo sletui & lachrymis con-Matth 13. iun Cta, dicente Saluatore. Ibi evit fletm 0 Aridor dentium. Secundia

CONSTRERATIO II. ac multitudinem tormentorum, quæfibi ineuitabiliter cernebat imminere: præsertim cum ex alijs causis quam plurimis quæillam augerefolent, aucta & aggrauata fuerit: quarum hæ potissimæ sunt. PRIMA fuit, acerbitas dolorum, poenarum ac tormentorum, quæ certissimò Acerbitas atque indubitato se passurum prauide- que passur bat: quæ, quoniam omnia & singula sibi erat auxie. præsentauit, distincteque inspexit, tantò gitism. maioris & triftitiæ causam ei suppeditarunt, quantò clarius & profundius eorum alperitatem, numerum, & diuerlitatem penetrauit: & cum ellent ex le grauissima, idonea quoque erant, maximum ei adferre animi mærorem, tristitiamque inexplicabilem. SECVND A fuit, contumeliofa mors: quod nimirum videret, se tanta um ig- Considerenominia & iniuria, ex hac vita, que om- tio mortis nibus hominibus adeò cara ett, vt pro illa flo mificia. conferuanda, eorum etiam quæ imaginatione fingi pollunt, pretiofillima, nullam habeant ratione, elle tollendu. Quod si homo sapies & fortis magni debet æstimare vită suă, propter commune qua homines ex ea capiunt vtilitatem: in quanta debuit Christus illa æstimatione habere, qui probe nouerat, lui meritu, valore, vtilitate, & comoda que omnibo prestabat hominibo.

K 4

Ti

quead

leraffe

; quæ

etelta-

lit noa

Fl, re-

non-

ic eru-

dolo

risno

édos.

TIA

er af-

uerit.

.Tho

nti impć-

ma-

bius, orrò

nimā

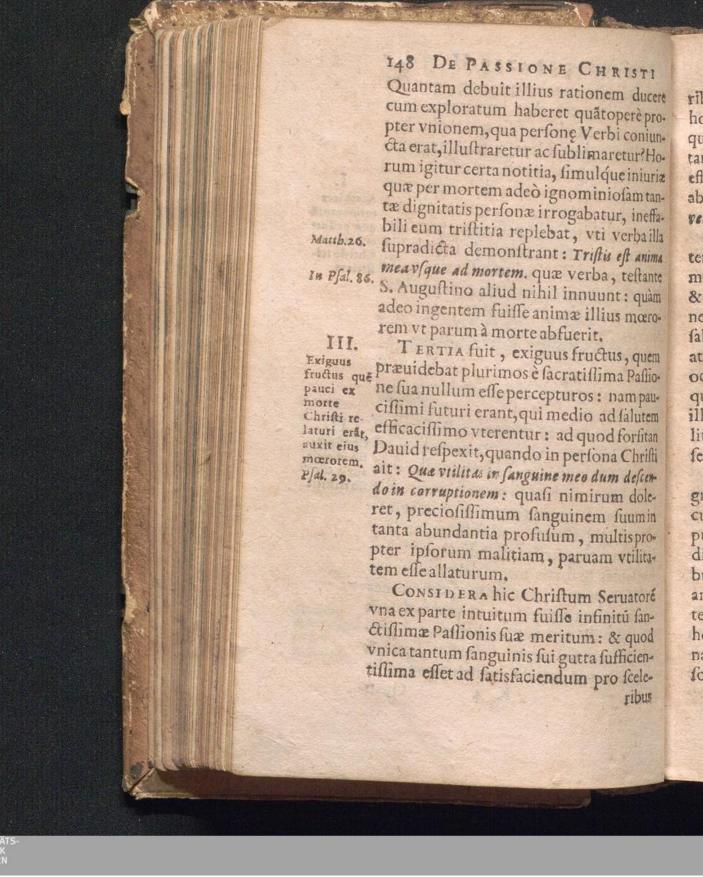
ato-

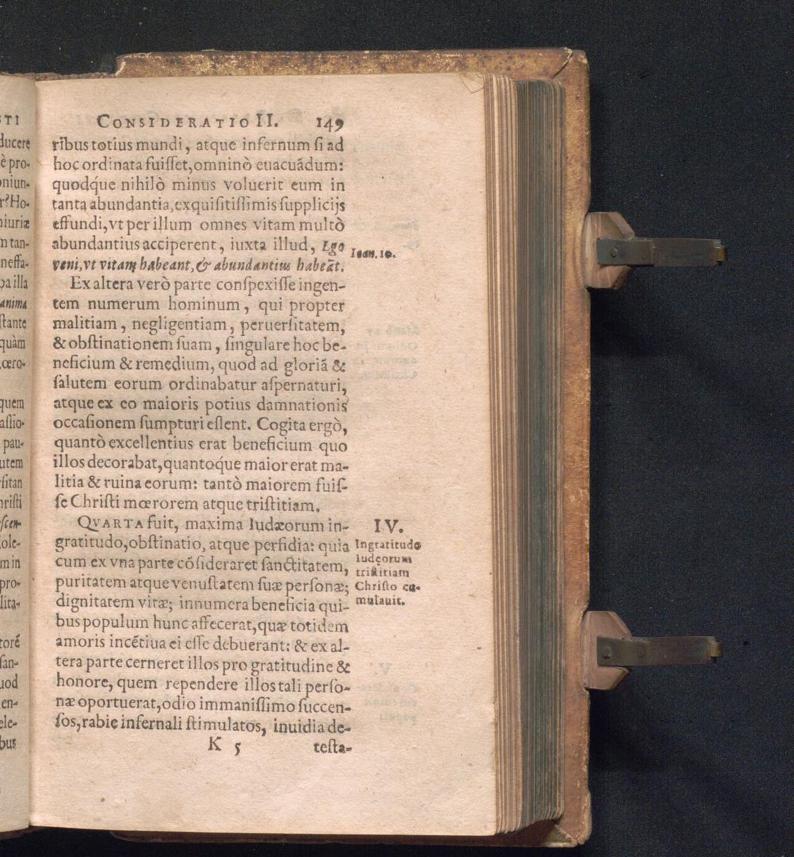
aut

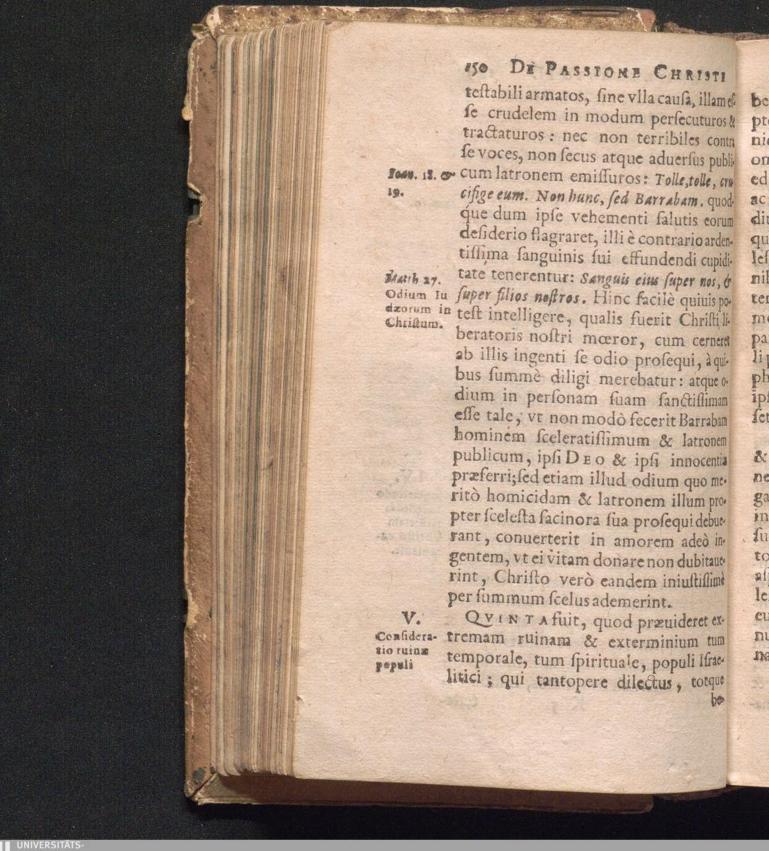
oro-

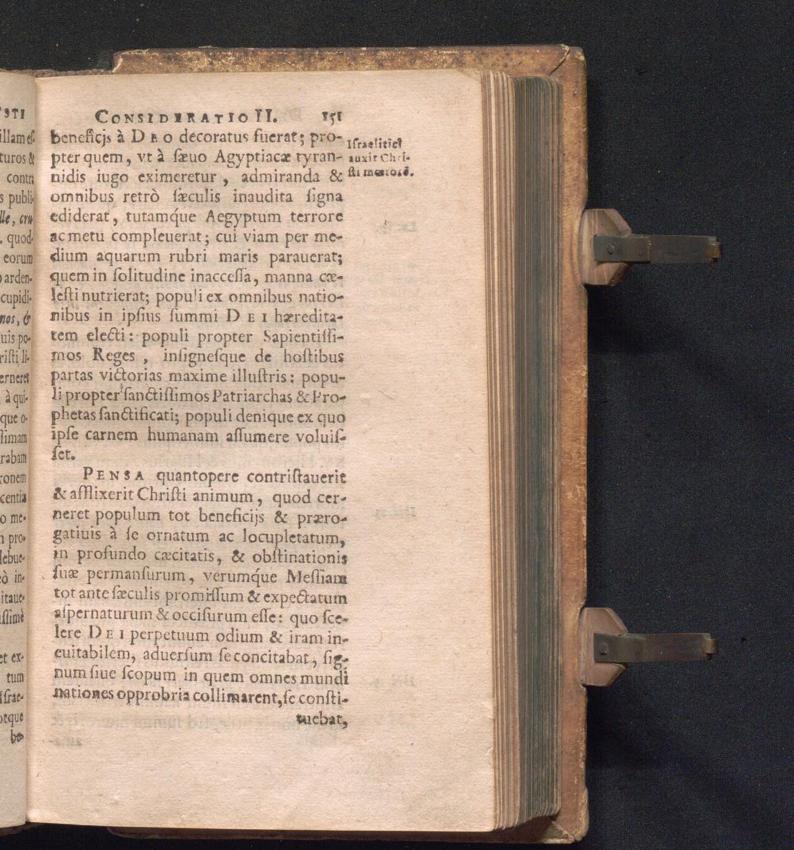
्रा11व

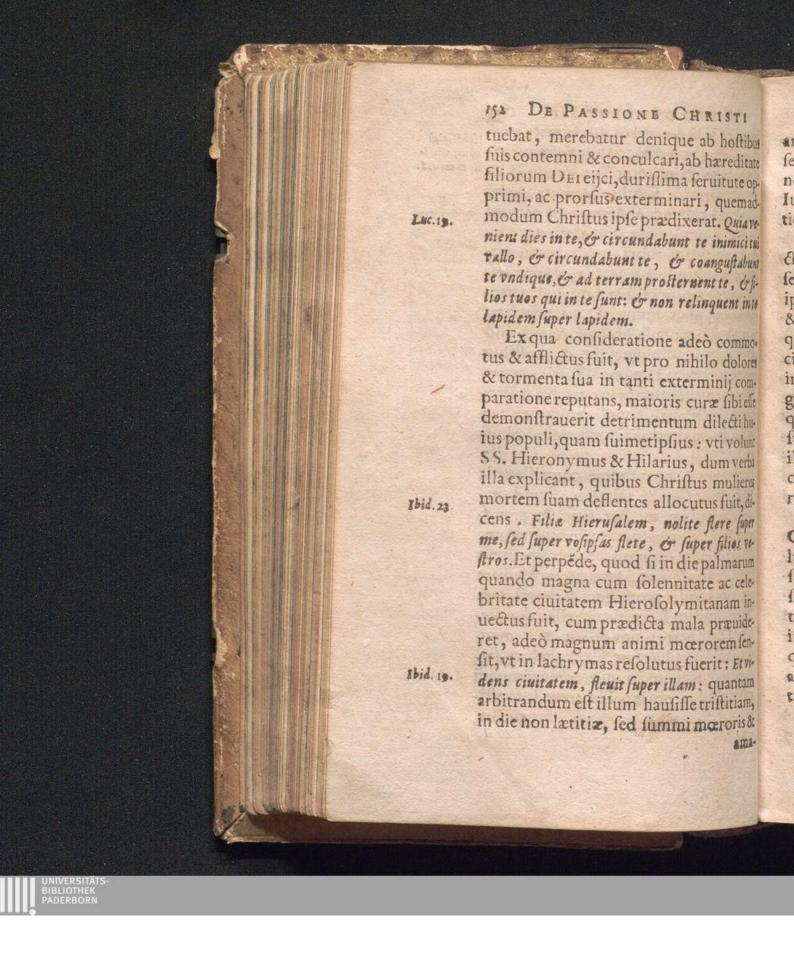
26歸

CONSIDERATIO II. amaritudinis, cum sibi efficaciter repræsentaret veram destructionem & ruinam non modò nobilissimæ illius vrbis, sed Iudeætotius, vniuerlique populi Israeli-SEXTA fuit desperatio Iudæ ex qua fan-Etissima Christi anima multò maiorem speratio insensit marorem & afflictionem, quam ex genti maipsa proditione: nam longe magis pressit animum re & cruciauit eum ingens detrimentum, pleuis. quod Iudas traditor quidem, sed etia difcipulus, per delperationem paflus erat: qua iniuria personæsiuæ per traditionem irrogata: quoniam desperando, sauciauit, & quantum in le erat, extinxit infinità Christi bonitatem, & immensos misericordiz illius thelauros, quos Christus multo specialius in fanctiffima Paffione fua relucere, & vt ita dicam, triumphare cupiebat. CONSIDERA hic attente amorem Christi, qui pluris æstimat nostrum malum, etiam cum hoites illius fumus, quam luum. Cogita ergo quantopere obligatus is, cum in statu perfect a charitatis constitutus es, omnes vires tuas ed conferre, vt in illo perseueres, ne Christo dolorem atque mœltitiam, propter animæ tuz, quam ardentissimo amore complectitur, perdi-

SEPTIMA fuit, fuga charissimoru difcipulo-

tionem accumules.

VII.

STI

oftibus

editate

ute op-

lemad-Quiave

micitui

ustabuni

, of-

ent inte

ommo-

dolore

j com-

ibi elle

ctihu

volunt

n verbi

uliera

uit, di-

e super

105 VE-

narum

c cele-

am in

euide-

m fen-

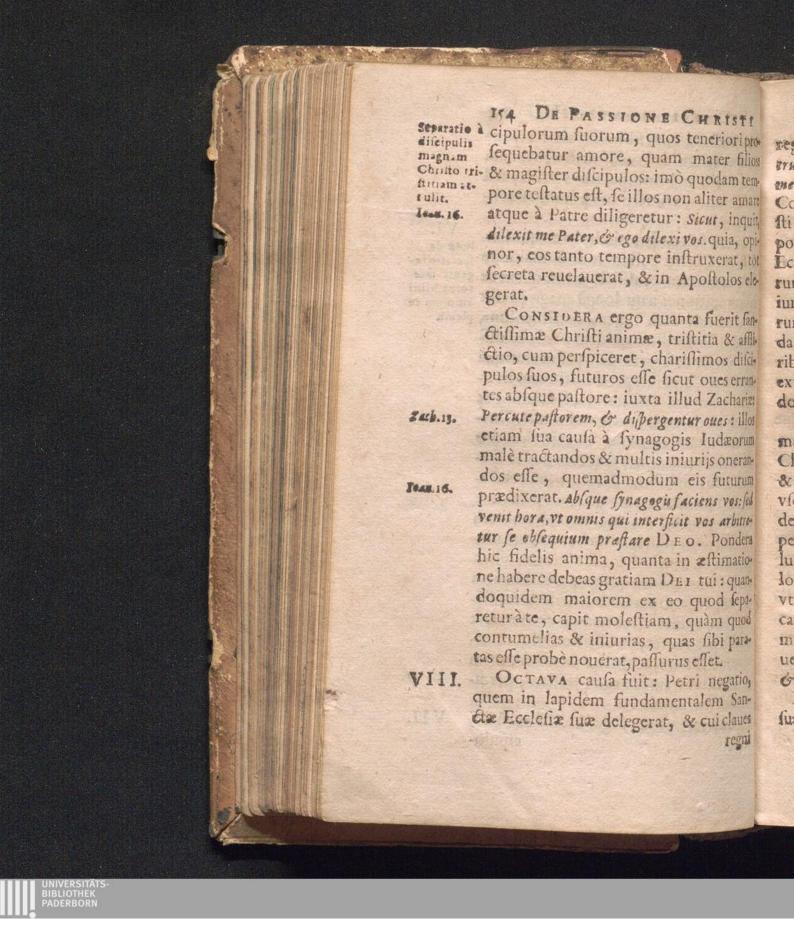
Et VI-

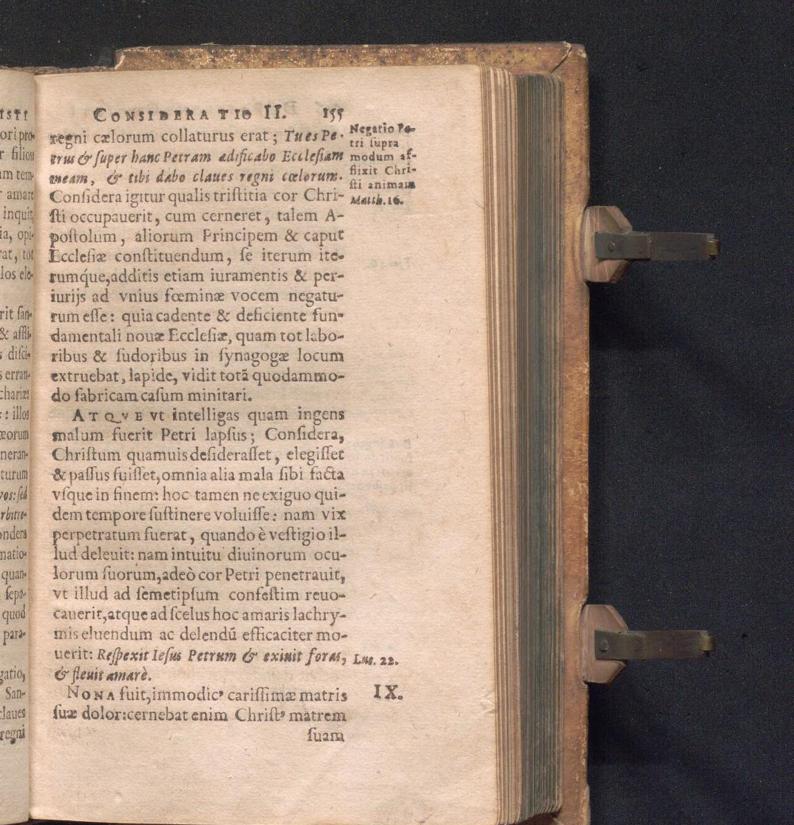
antam

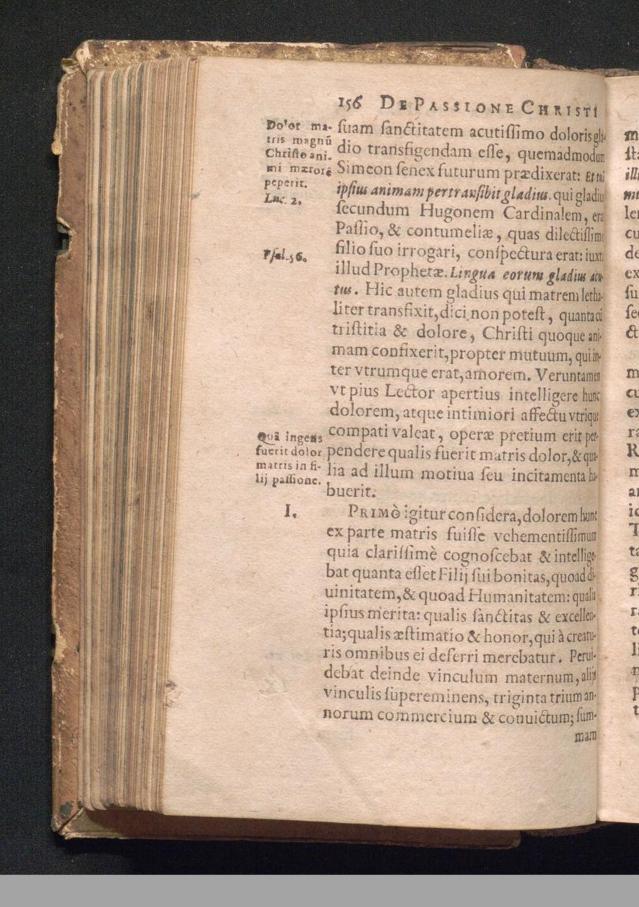
itiam,

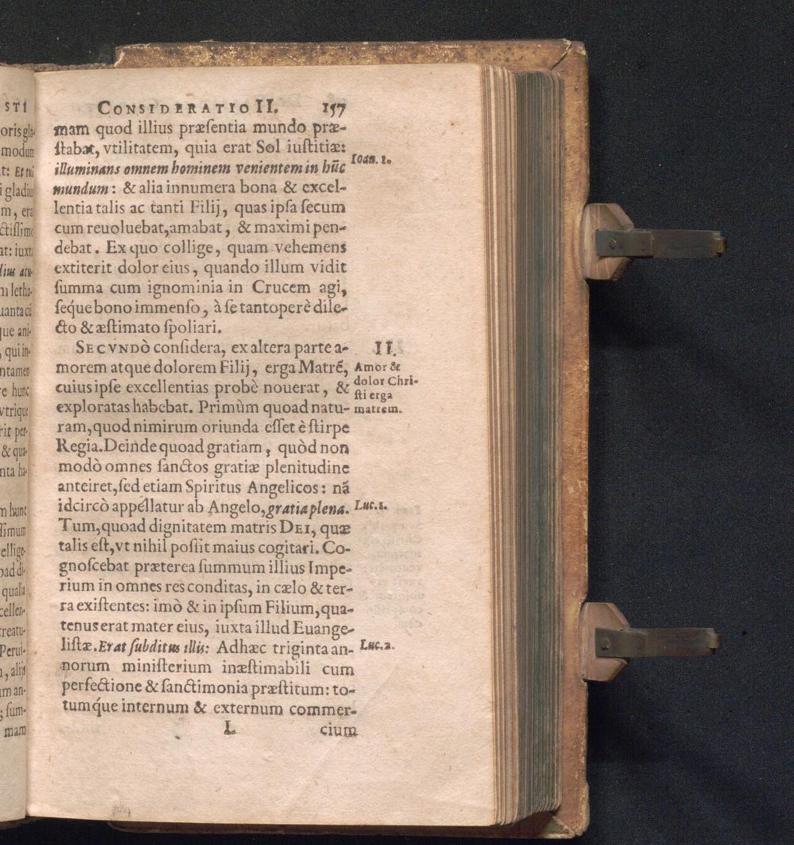
oris&

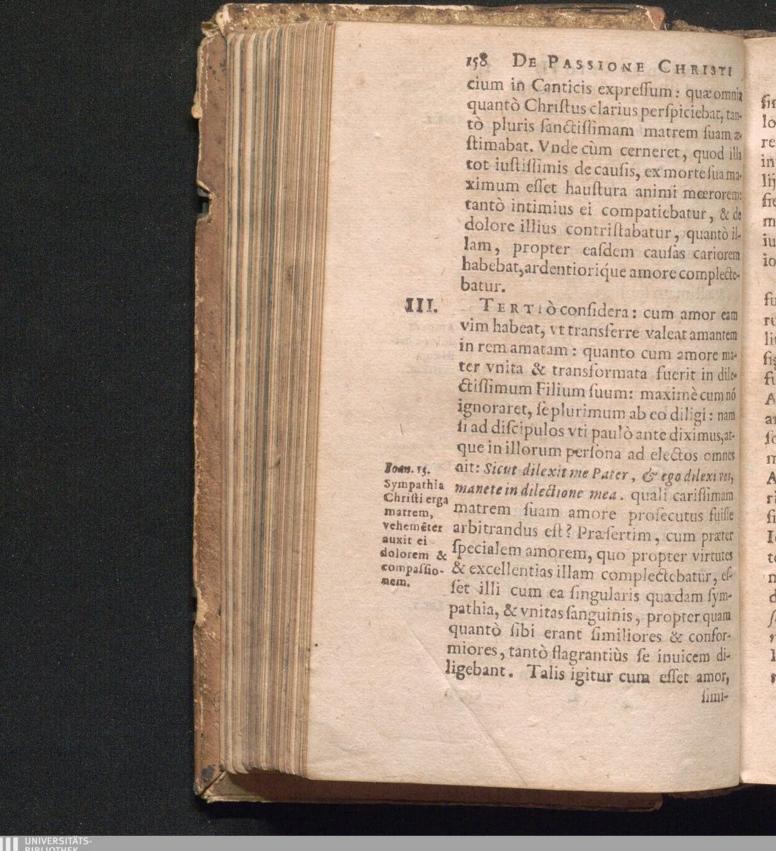
ama-

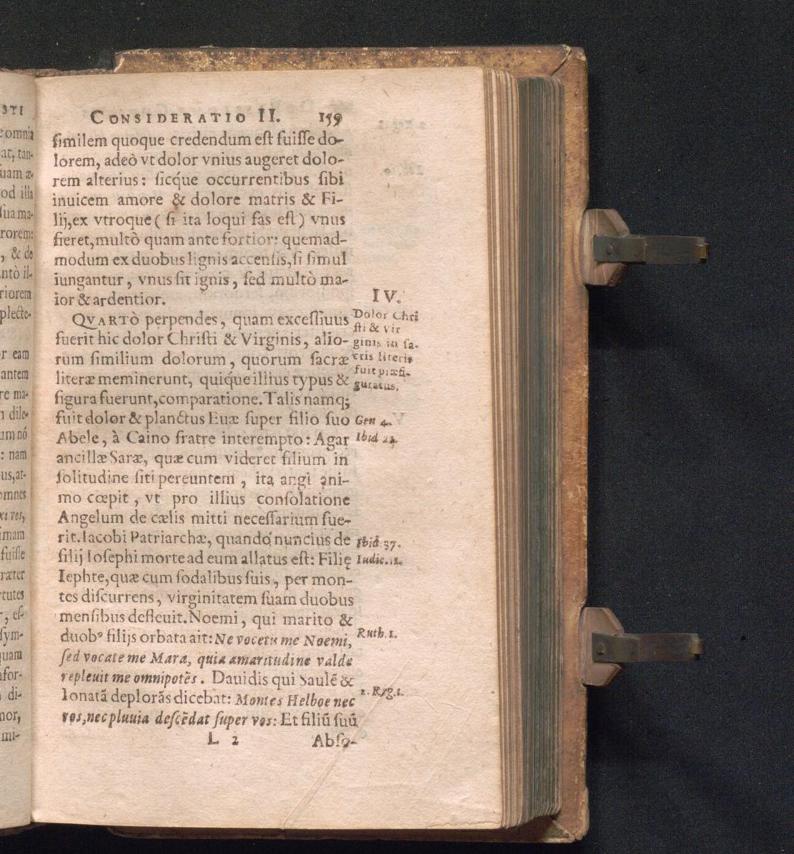

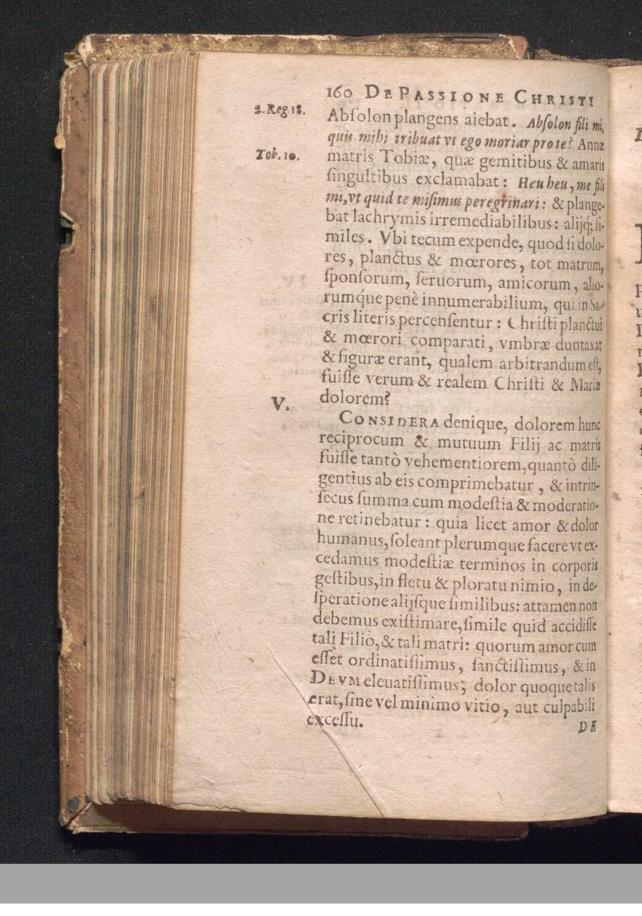

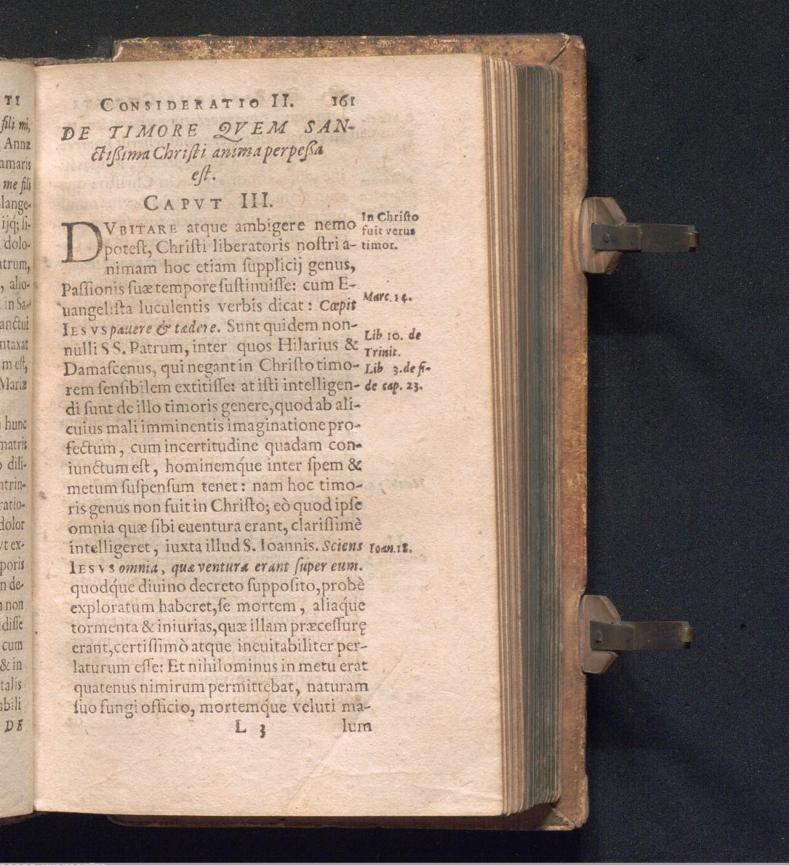

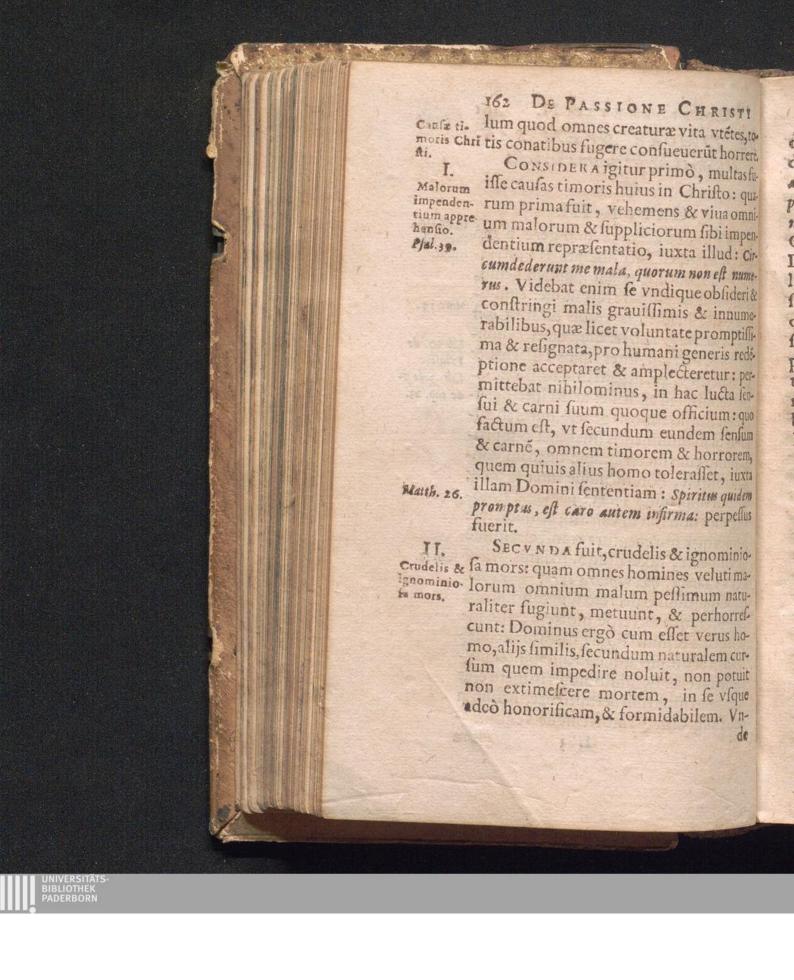

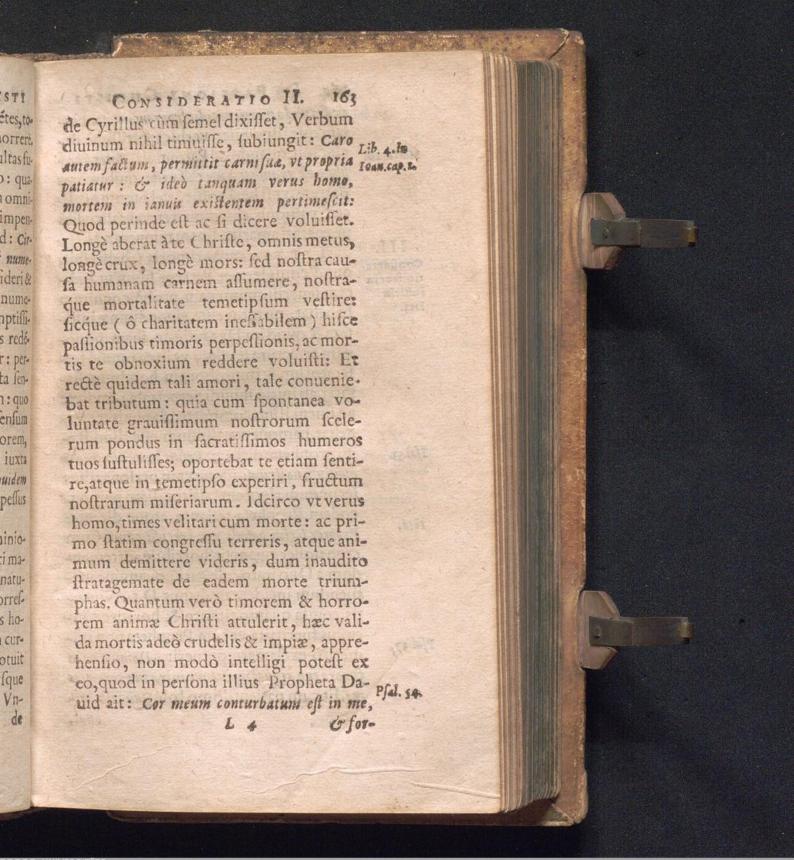

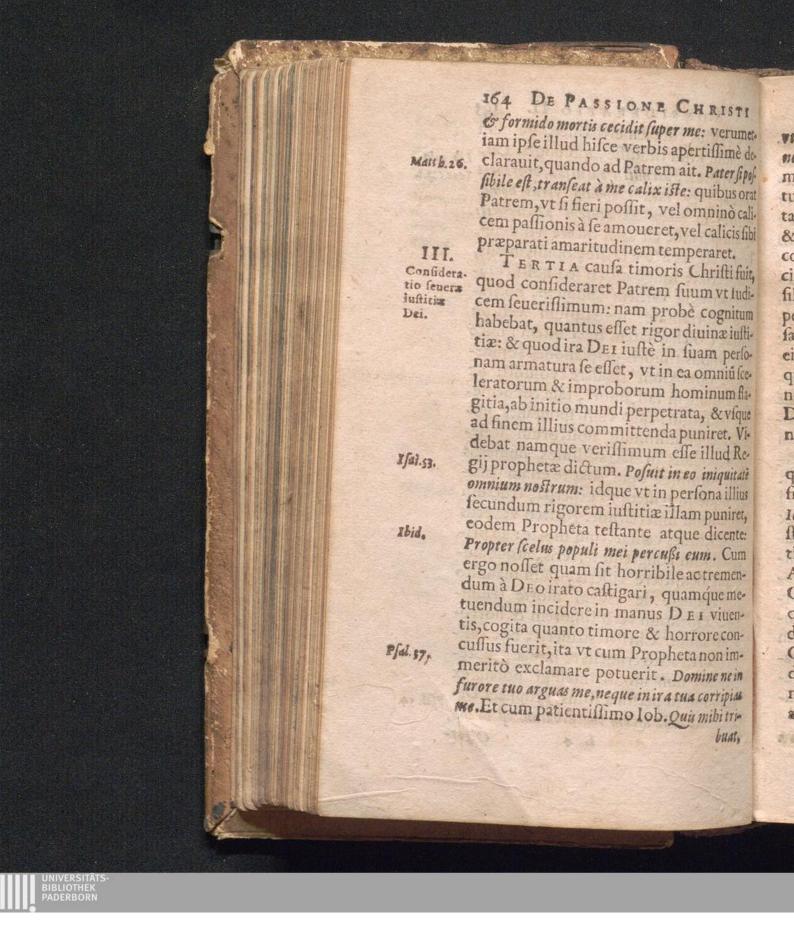

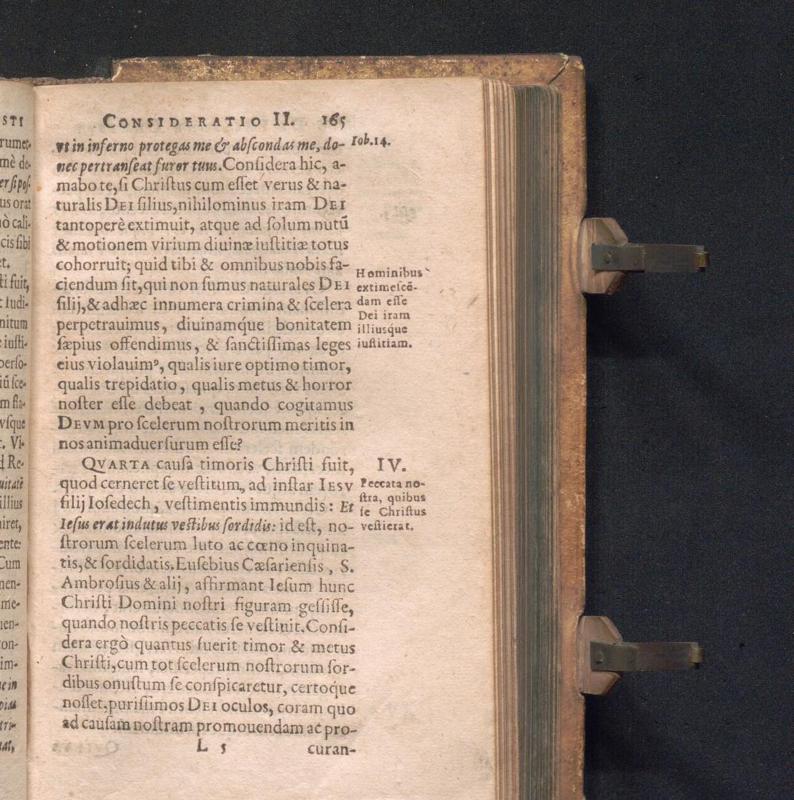

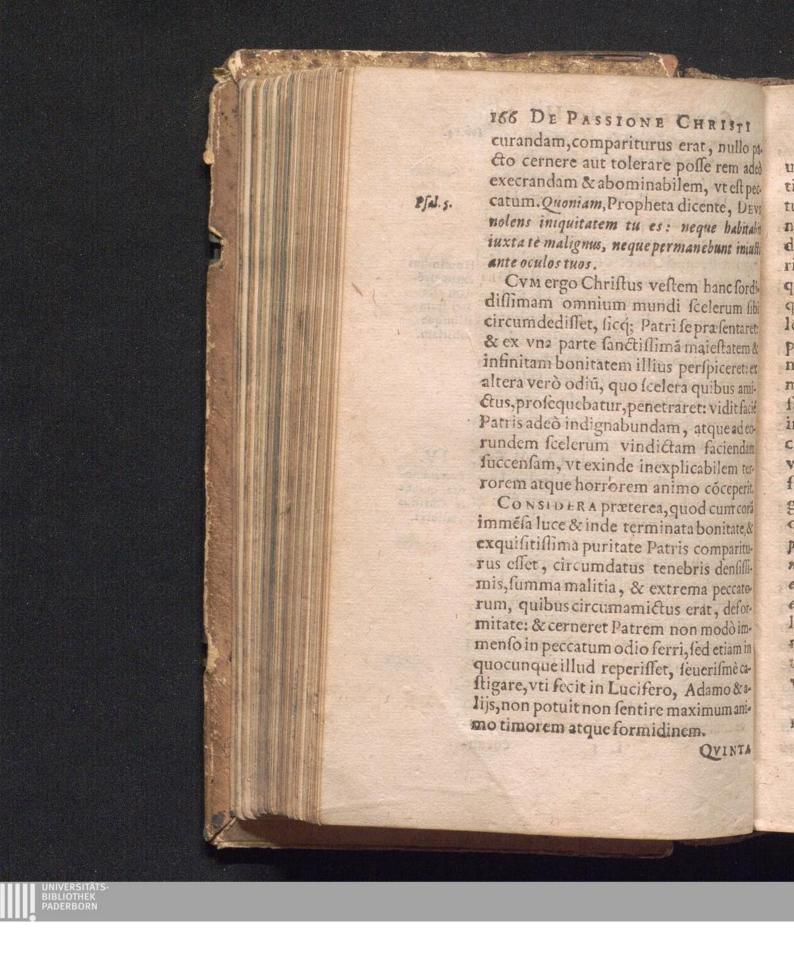

CONSIDERATIOII.

STI

ullo pa

em aded

eft pec

, DEVI

babitabi

t inius

c fordi

um fibi

entaret:

atem &

eret: er

is ami-

lit facié

e ad co-

endam

m ter

eperit.

nt cora

tate,&

paritu-

enfilli-

ccate

defor-

lò im-

amin

nè ca-

282-

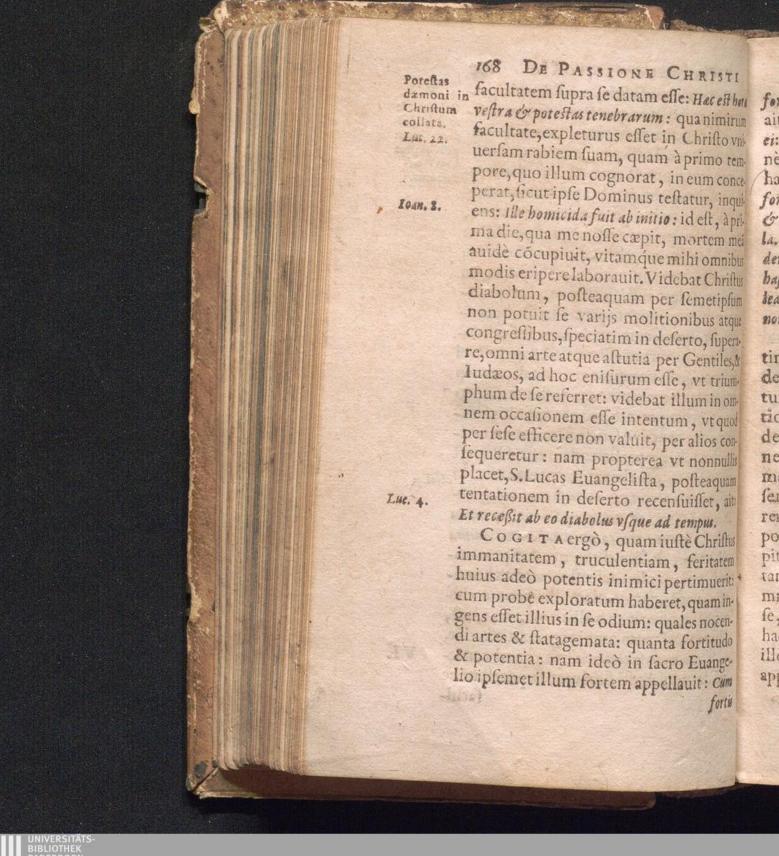
n anie

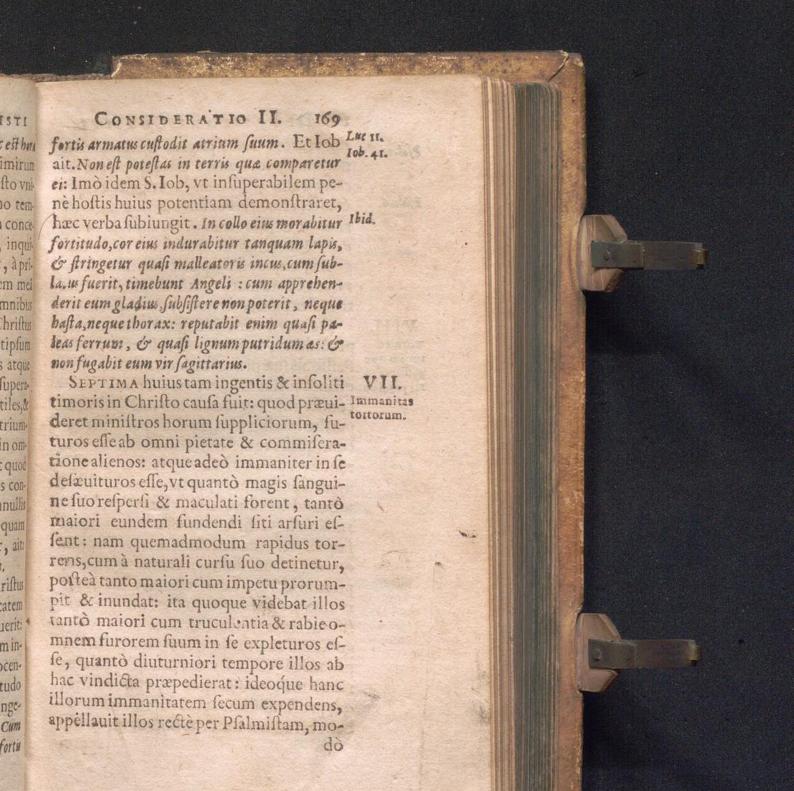
NTA

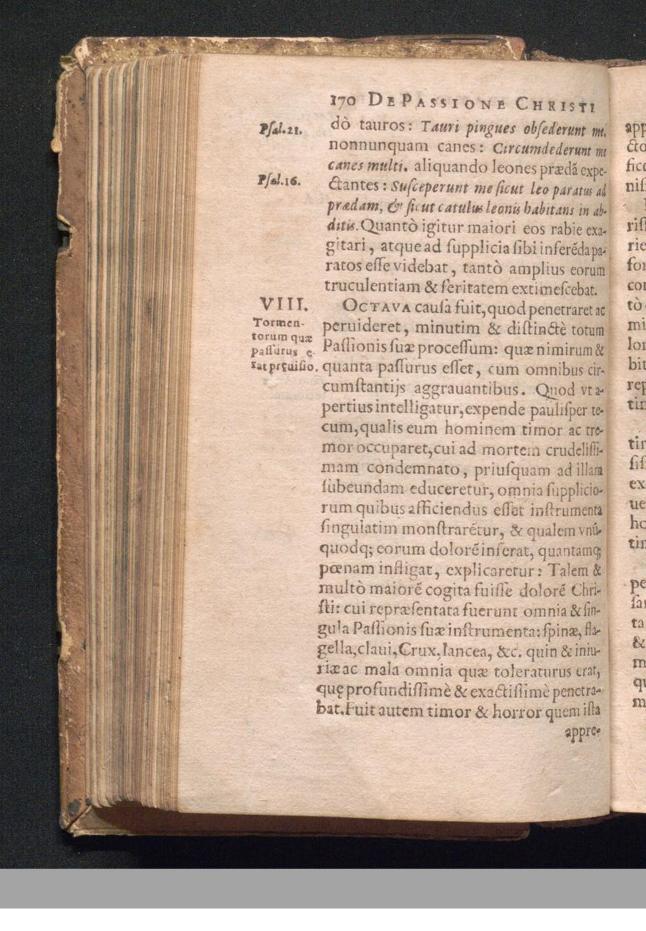
QVINTA caula fuit, confideratio grauitatis peccati, pro quo Patri suo erat sa- Grauitas & tisfacturus, quæ gravitas, quatenus pecca peccatorum tum est Des offensa, qui est bonum infi- pro quibus nitum, non potest non esse quodammo- erar satisdo infinita. Confideratio præterea numeri seu multitudinis eorundem peccatoru, quod essent propemodum innumerabilia: quodque diuina iultitia, pro vnico tantu lethali peccato, infinitam, id elt æternam pænam soleat julte infligere. Ex quo animaduerte, quantopere Christus pertimuerit, dum fecum expederet, felua fatiffactione luiturum esle malitia & grauitate infinitam, in vnoquoque mortali peccato contentam: maximè cum noslet se no pro vno tantum peccato, sed pro infinitis satisfacturu, hancque satisfactionem iuxta rigorem iustitiæ perficiendam esse. Hinc est quod Devs per Isaiam prophetamait. Si 1/ai 5% posuerit propeccato animam suam, videbit semenlongauum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur: pro eo quod laborauit anima eins, videbit & saturabitur. quasi dicere voluisset: non tollet Christus peccata hominum, nec eorum veniam illis promerebitut, nisi posuerit pro illis animam, id est, vitam sua, & cum omni rigore satisfecerit.

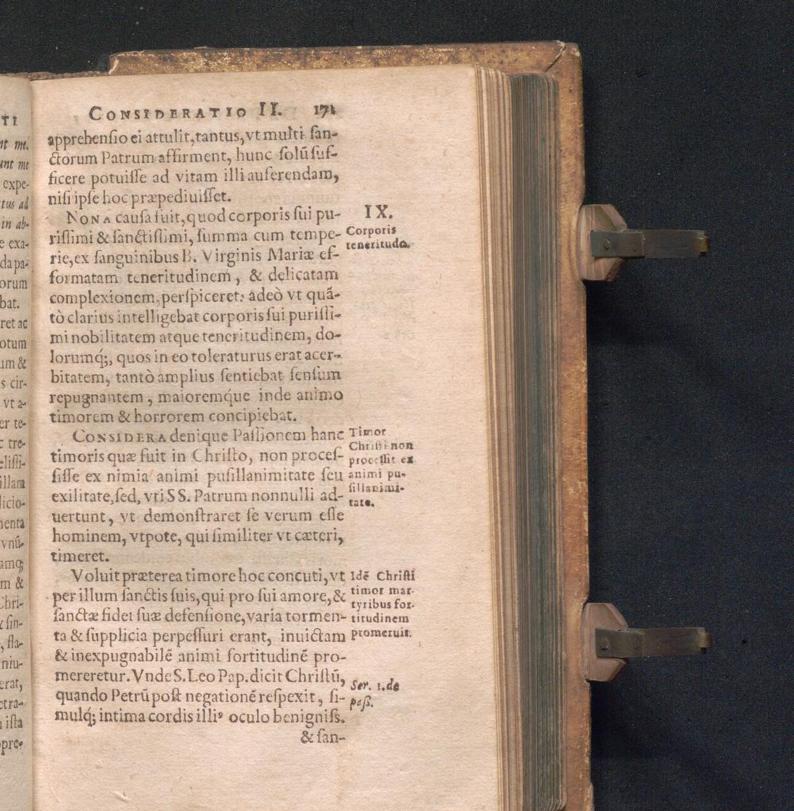
SEXTA causa timoris suit, quod cerneret demoni, hosti suo iuratiss. potestate ac facul-

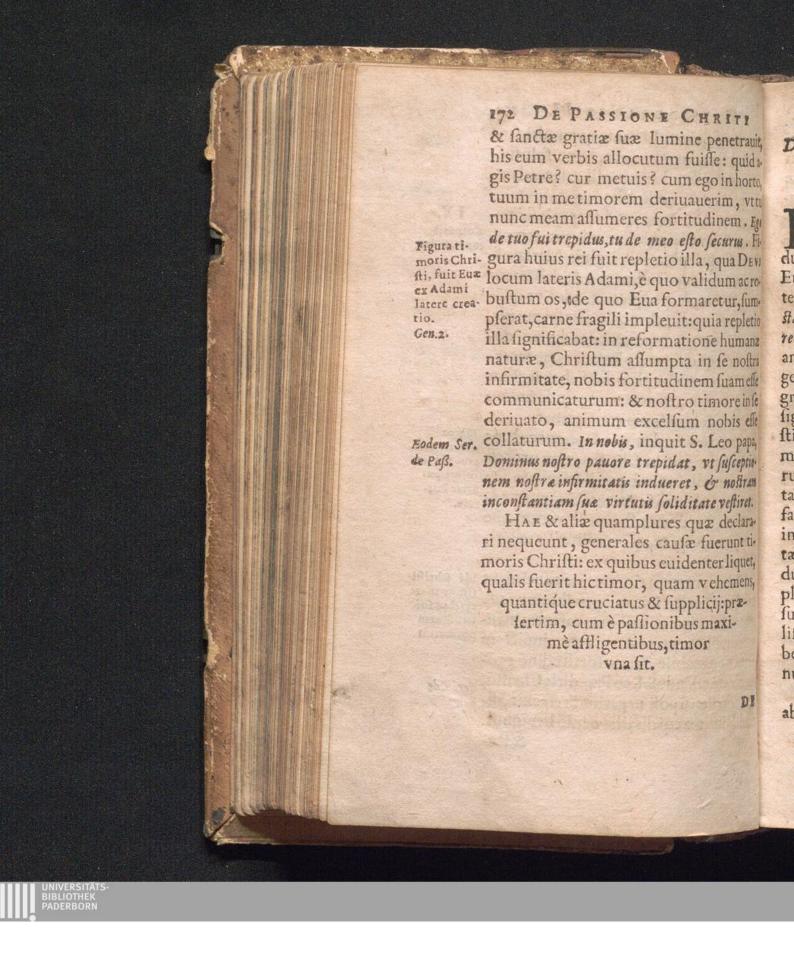
VI.

DE TAEDIO QVOD CHRIfus in anima perpessus est. CAPVT IV.

ITT

guida.

n horte,

n, vttu

em . Eg

erus. Fi

1a DEVI

m acro-

ur, fum-

repletio

umana

nostra

nam esse

reinse

bis elle

o papa,

esceptio-

nostran estiret.

eclara

unt ti-

liquet,

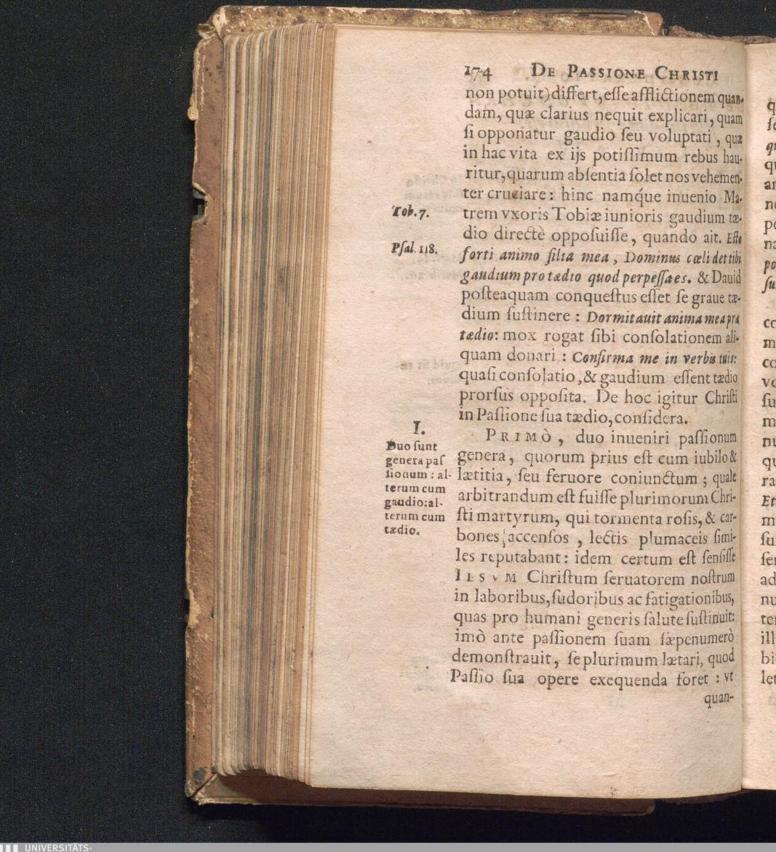
emens,

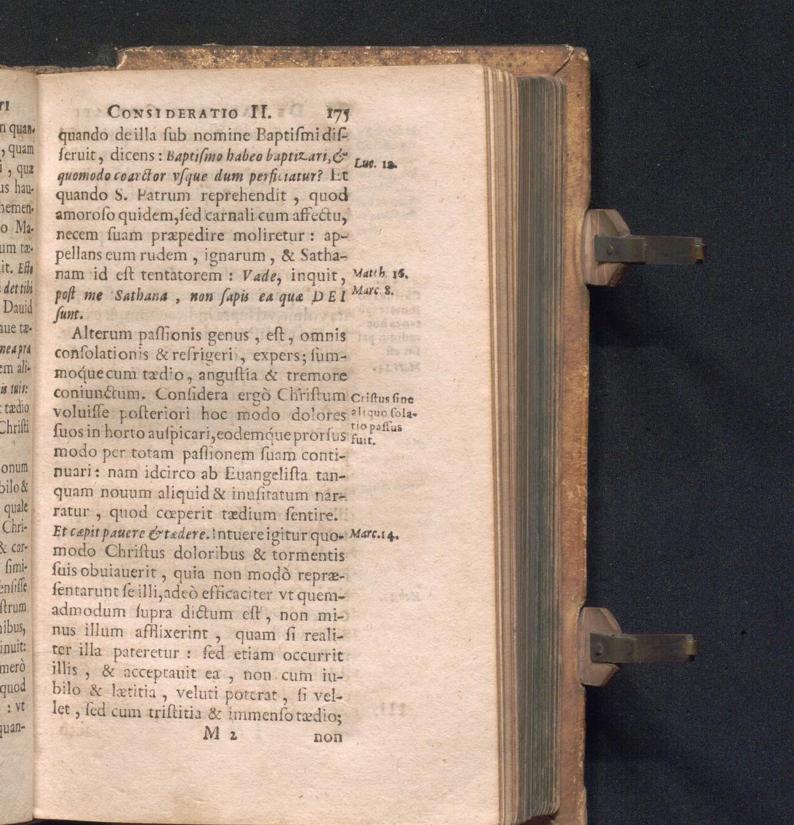
præ-

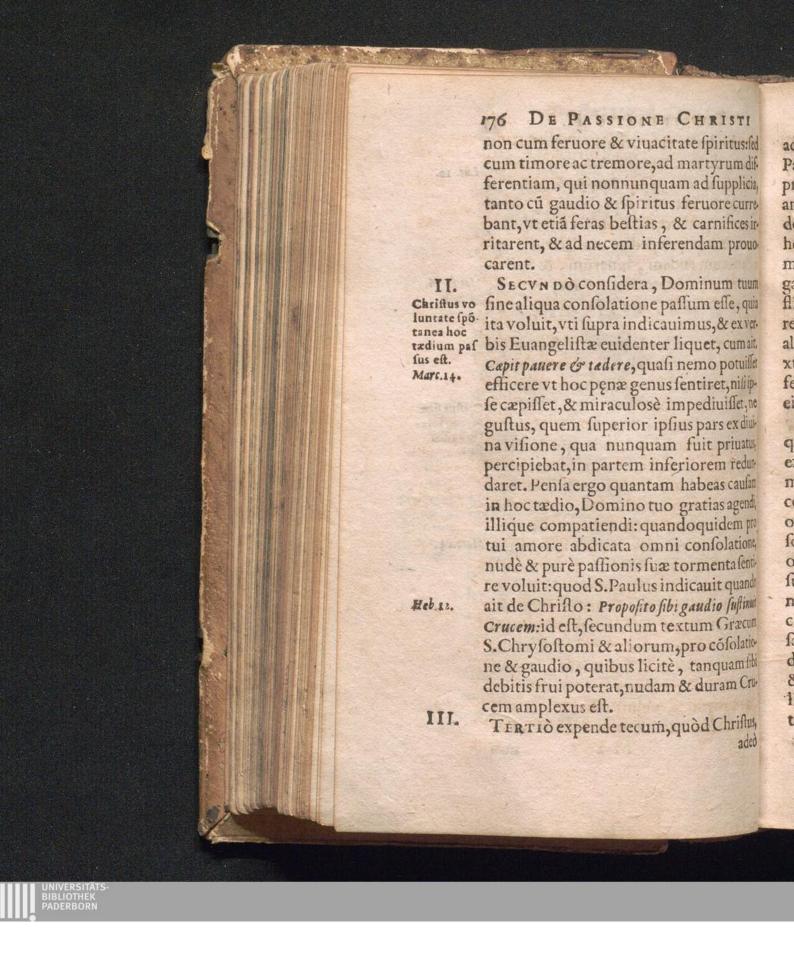
DI

j-

TANC pone speciem fanctissimam In Christo Christi animam afflixisse, nemo in fait verum dubium vocare potest, quandoquidem S. tzdium. Euangelista Marcus id verbis clarissimis testatur: qui Mathæo dicente: Capit contri Marc. 14. stari & mæstus esse, ait : cæpit pauere & tæde- Mach. 26. re: de hoc duntaxat non nemo possit ambigere, quid per tædium sit intelli+ gendum, quandoquidem si verbum græcum æ nuovén, quod Latine tædium quid sit tæ fignificat consideremus: idem quoque tri- dium, stitiam fiue mestitiam significare aduertemus:imò propriè loquendo neutrum horum indicat, fed magnam quandam anxietatem, propter quam quis præ tristitia & faltidio deficit atq; exanimatur. Ac proinde nonnulli in fuis confiderationibus tædium hoc cum tristitia Domini cofundunt, eaque vt inter se diuersa non cotemplantur. Nos autem respicientes ad diuerfum loquendi modum vtriufque Euangelistæ, cum superius de mæstitia Christi liberatoris nostri, atq; causis eius egerimus, nunc de tædio disseremus.

CONSIDERATIO II.

STI

itus: fed

um dif-

pplicia,

e curre

fices ir

proud

n tuum

le, quia

ex ver-

cumait

otuillet

niliipflet, ne

ex diul-

riuatus

redun

caulan

agend,

em pro

lations

ta fenti-

quandi Suffinut

racun

folation

am fibi m Cru

hriftus,

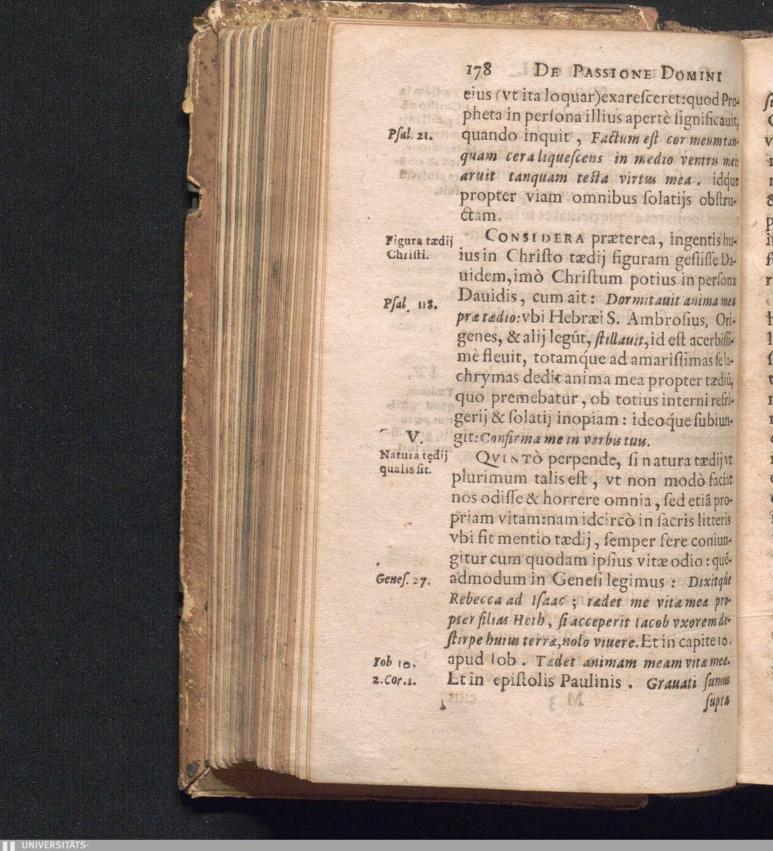
aded

adeò ingenti cum afflictione ac tædio rædiumin Passionem suam sociari voluerit, non id Christono profectum elle ex aliqua tepiditate, vel mitate, vel animi pusillanimitate, vti supra dictu est tepiditate, detimore: sed ex flagrantissimo illius in re profest homines amore, qui fecit, vt propter ho-fuit. minem spoliaret atque priuaret se interno gaudio, vt sic dolores, & tormenta sibi inflicta, tantò profundius, animam penetrarent, quantò erant nudiora & puriora, fine alicuius consolationis aut refrigerij admixtione: quia si passus fuillet cum iubilo, feruore, ac spiritus alacritate, dolores eius nihili penderentur.

QVARTò renolue tecum, tædium hoc, quod Christus perpessus est, fuisse tædium Tædium extremum & ineffabile. Atque vt quam quod Chrimagnum & fastidiosum fuerit intelligas, lit, grauifficonsidera, quod cum miraculose semitam mum fuit. omnibus consolationibus parti inferiori, folatiu & robur aliquod adferre pollent, obstruxisset, facultatemque ei dedisset ve fuo fungeretur officio, id est, sentiret omnia quæ lecundum luam naturam, & cruciare & torquere ipfam valerent: mansit lanctillima Christi anima, in medio tot dolorum & afflictionum adeò desolata, & omnisolatio & ope destituta, vt cor illius propter summum tædium & mæstitiam, initar ceræ liquesceret, & tota virtus

M 3

fed ab amo.

E A-

warunt, q sin meno animo da anim

M

NI

od Pro

ficauit,

um tan-

rus mei:

idque

bstru-

tis hu-

ffe Daerlona

na mea

, Orierbilli-

is fela-

tædiú, i refri-

biun-

edijvt

faciat

á pro-

tteris

niun-

: que-

xitque

e pro-

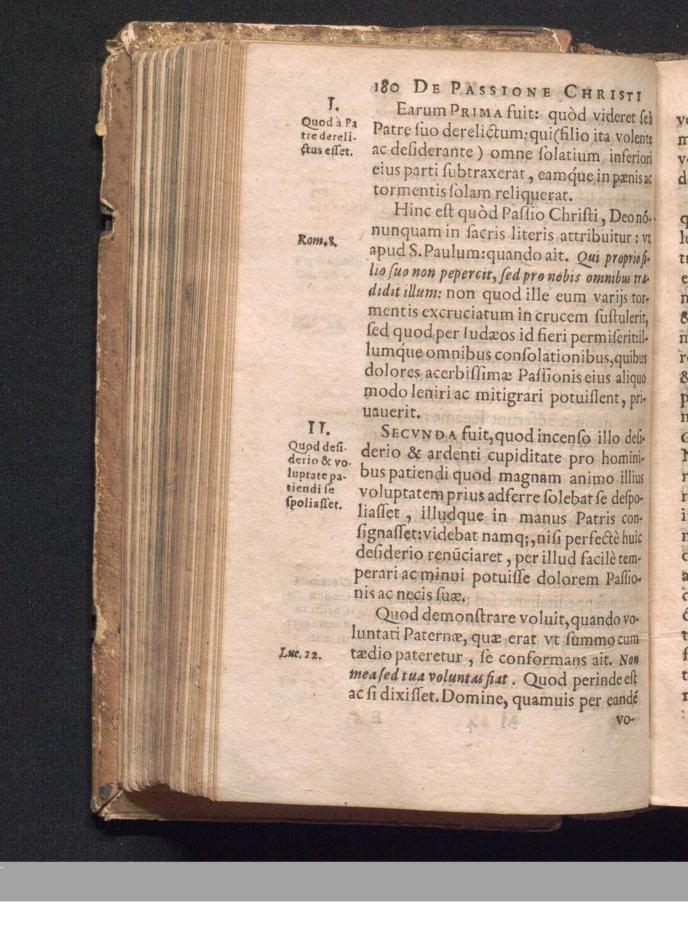
m de

telo.

met.

(11771118

supra

CONSIDERATIO II. voluntatem, quæ tuæ admodum confor-

mis est, pati decreuerim, nolo tamen hanc voluntatem meam esle, sed tuam, ac proin-

de tibi illam refigno.

STI

ret leà

olente

feriori

ænisac

eo no-

ur : vt

oprio fi-

us tra-

is tor-

ulerit,

erit:il-

uibus

liquo

, pri-

deli

mini-

illius

espo-

con-

huic

tem-

110-

VO-

cum

Non

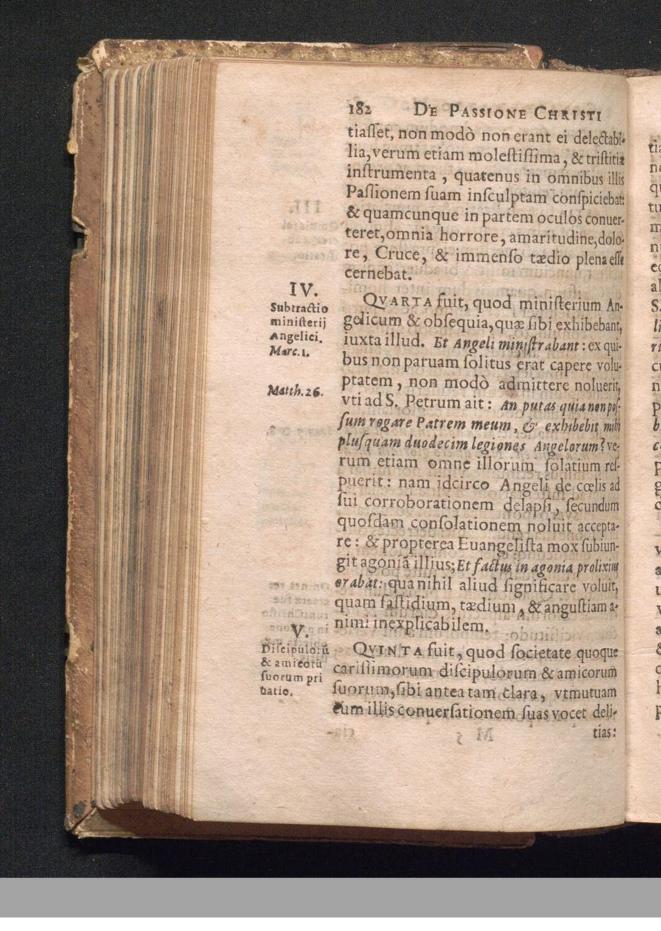
eelt

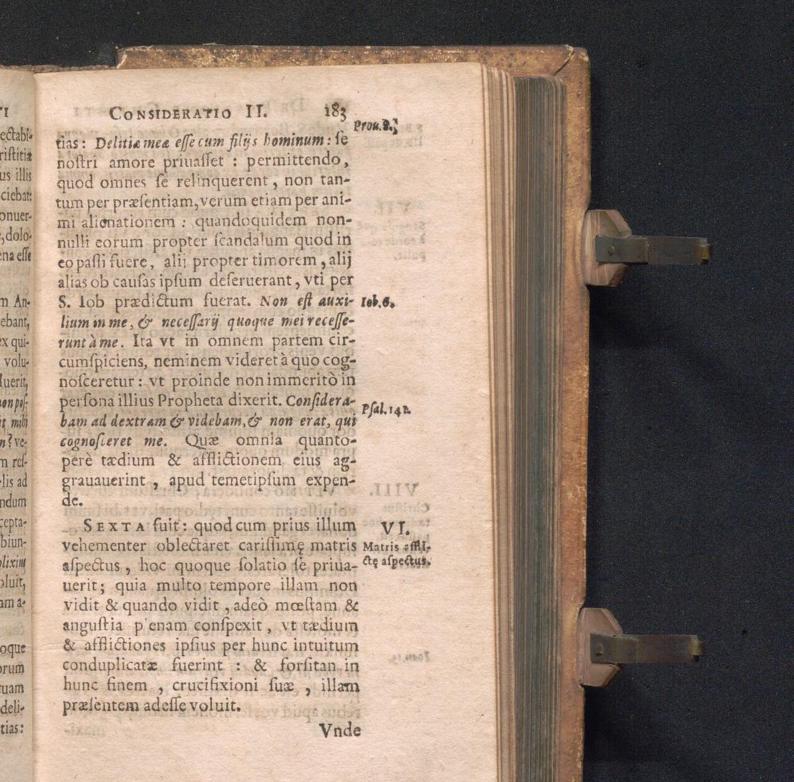
nde

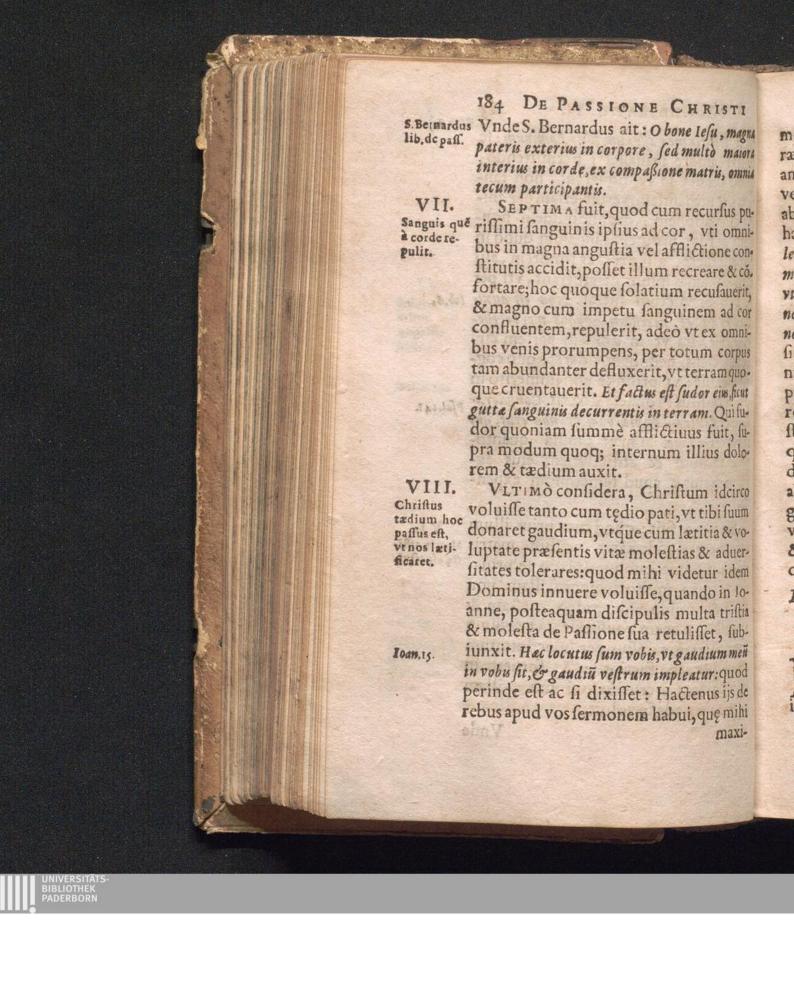
10-

TERTIA fuit, abdicatio & renunciatio, qua omnibo rebus creatis que túc aliquod Omnis rei leuamen aut refrigerium ei præstare po- dicatio. tuissent, nuncium misit. V bi aduertendum elt: Christum, quamuis dum inter homines vixit, semper fuerit animo adeò puro & Deo coniuncto, vt non modò nulla vel minima cum affectus proprietate, alicui rei creatæinhæserit, sed etiam omnia imò & semetipsum in Reum retulerit, adeò vt propterea fuam doctrinam & gloriam, fua no esse affirmauerit: Mea doctrina no est mea. 10an.7.08. Gloria mea nibil est. Non quero gloriam mea. Nihilominus retinuisse vsum nonnullaru rerum ad fustentationem vitæ necessariarum. Hisverò ipontanea etiam voluntate, in Passione sua renunciauit: detrectas omnem, qualifcunq; effet, consolationem,& opem earum, quam licitè & iustè potuisset admittere. Quamobrem si prins illum re- omnes res creabat celorum aspectus; dierum & no- create sue ctium vicilitudo; temporum anni varie- in passione tas;aeris temperies; herbarum diuersitas; obiecta mz. Horum pulchritudo, hominum conuerfatio, & alia quæ nobis magnam solent parere voluptaté: postea cu illis perfecte renu-MS

Angula.

CONSIDERATIOII. 189

TI

magna

maiora

0711114

us pu-

omni-

e con•

& co.

uerit,

d cor

mni-

orpus

940-

s,ficut

uifu-

t, fu-

dolo-

circo

uum x vo-

luer-

dem 110-

riftia

fub-

met

uod

is de

nihi aximaximi & inexplicabilis tædij causa futuræsunt, vt meum gaudium, cui pro vestri amore renuncio, in vobis fit, & gaudium vestrum plenum atque omnibus numeris absolutum sit. Propterea S. Ambrosius in In Luc. 6,22 hæc verba prorupit: Sequestrata, inquit, delectatione diuinitatis aterna, tadio meainfirmitatis afficitur: suscepit enim triftitia meam, vt mibi latitiam largiretur suam, & vestigijs nostris descendit vig ad mortis arumnam, vt nos reuocaret ad vitam. Ex quo demum cofidera, fi eximia & fingularis fuit S. Martini charitas, qui medietatem chlamydis lue pauperi tribuit, vt in illo Christum tegeret:infinitis partibus maiorem fuilleChristi Domini & liberatoris nostri charitate, qui velte gloriæ & fælicitatis semetipsum despoliauit, vt nos pauperes & miseros abundantia & plenitudine voluptatum & gaudiorum suorum vestiret: assumpta sibi velte humanitatis nottræ prorlus lacera, & ex infinitis milerijs & infirmitatibus contexta.

DE AGONIA QVAM CHRIsti anima perpessa est. CAPVT V.

On desunt qui dicant agoniam de qua Lucas scribit, quamque Christu in horto preces ad Patrem fundentem, ex-

Lecar

186 DE PASSIONE CHRISTI pertum fuisse affirmat, his verbis; Et fadin LNC. 22. in agonia prolixius orabat : non differre tribus internis animi cruciatibus iam explicatis, tristitia, timore, & tædio, quorum Matthæus & Marcus in suis Euangeft lijs mentionem fecere: ac proinde aiunt P idem esse agoniam quod angorem, quam-C uis prius illud multò fignificantiùs & exte pressiùs angoris & mæstitiæ Christi mag-V nitudinem exprimar. Verumenimuerò ti Agonia si consideremus S. Lucam Euangelium quid fit. te suum Græca lingua scripsisse, vti Hiero-C nymus & alijasseuerant; ideoque verbo li Græco in sua propria significationevsum n fuisse, cum Agonia, secundum Gracosa 6 vocabulo ayav quod Latine Luctam vel C certamen significat, deriuetur: certò nobis fi persuadere debemus, per nomen Agonia, 6 Euangelistam intelligere tormétum illud, fi quod anima Christi sensit ex ingenti& n truculento certamine, quod maxime in C horto sustinuit, inter partem inferiorem li & superiorem:inter vitam & mortem:inter honorem & contumeliam: inter amot rem & tormentum. Sic videtur intelt ligere & explicare hoc nomen Agoniæ Nicolaus Liranus in postilla, vbi n ait : Erat enim ista agonia, reluctatio sensuali-C tatu mortem horrentis, & rationis ipsam acceptatis quia virtute diuina qualibet pars permitCONSIDERATIO II. 187 mittebatur agere & pati, quod erat sibi proprium.

STI

et fadin Ferred

ım ex-

, 940-

uange-

quam-& ex-

mag-

nuerò

elium liero-

verbo

vium ecos à

m vel

nobis

llud,

nti&

nè in

rem

:in-

mo-

itel-

go-

vbi

iali-

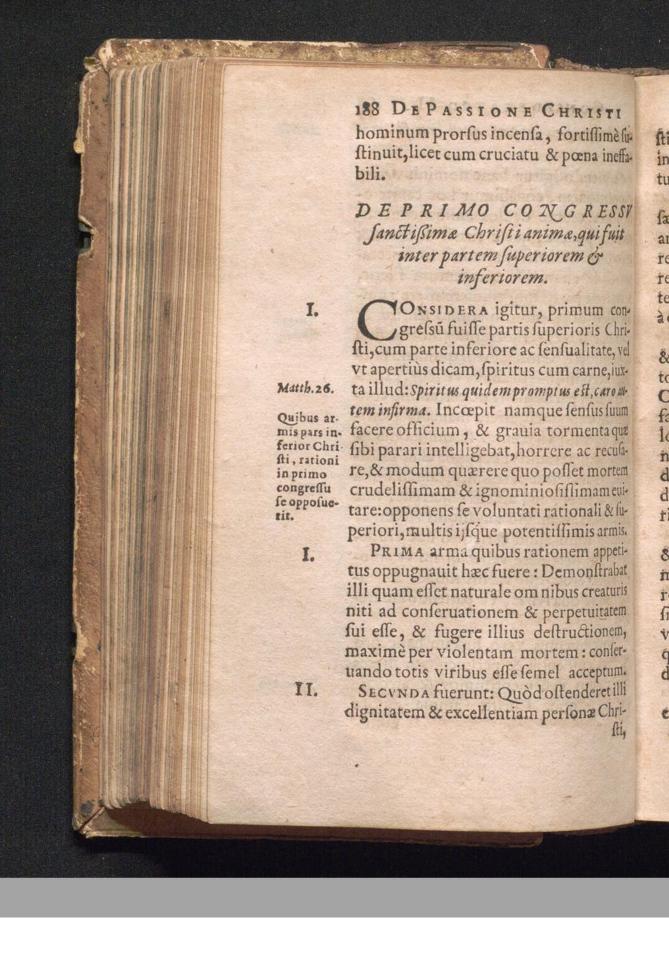
ac-

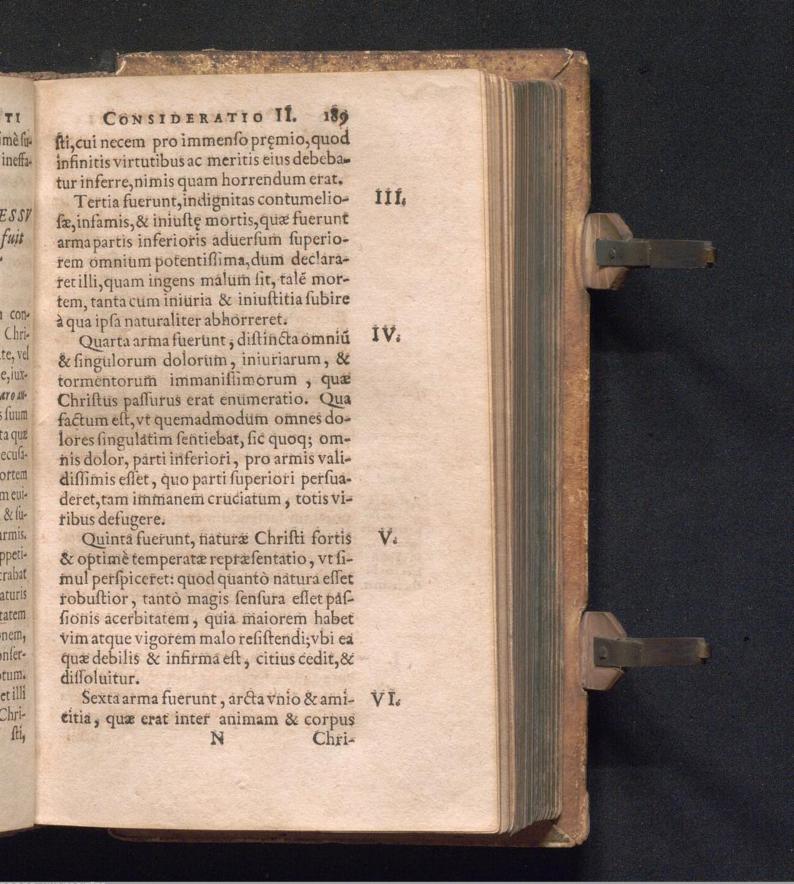
169-

mit-

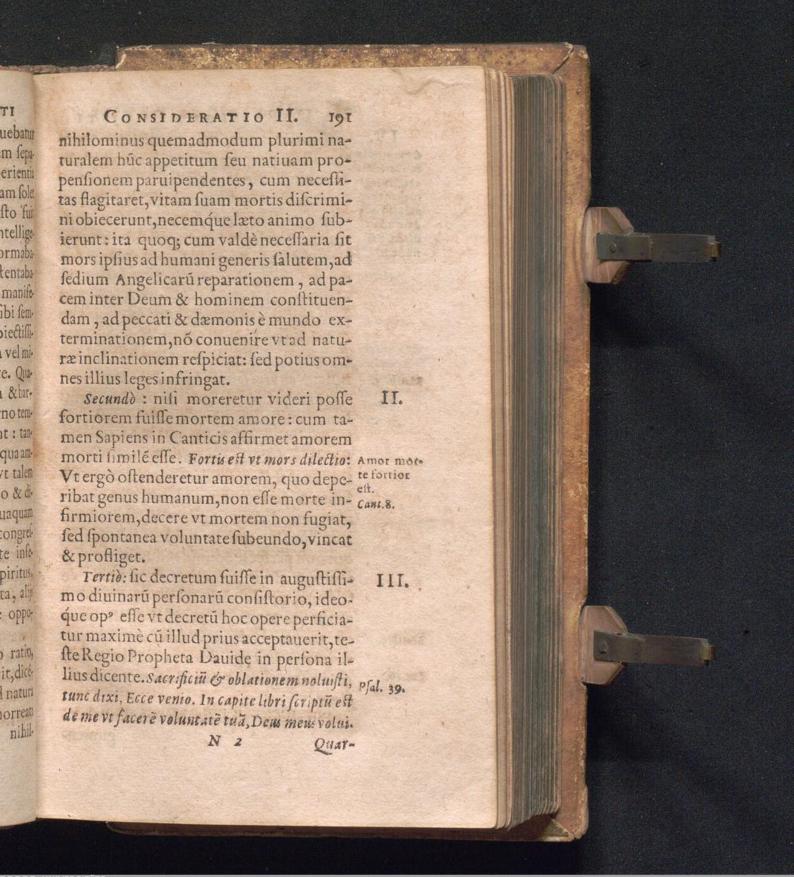
Sequendo igitur hanc nominis Agonia expositionem, conabimur hoc capite o-Itendere, & ante oculos animæ contemplatiux ponere, quale fuerit duellum & certamen in Christo; attamen sine peccato: quale etiam illi tormentum fuerit, vtriusque partis insultibus resistere : motus adeò differentes in animo fentire: & tam varijs obiectis & offendiculis non commoueri. Nemo tamen, quoniam prælij & certaminis vocabulis vtimur, existimet vnam partium in hoc certamine concurrentium vinci, altera manente victrice: quia diuina sapientia, sic omnia dispofuit, & temperauit, vt & pugna effet iustiffima vtrarumque partium, & tamen nulla fuccumberer, fed ambæ vincerent, fine manifesto argumeto amissionis victoria, cum ad nihil aliud certamen hoc crudeliffimum pertinere vellet quam vt amorifatilfaceret, qui varios modos & ltratagemata quærebat, vt patiendo fatiaretur.

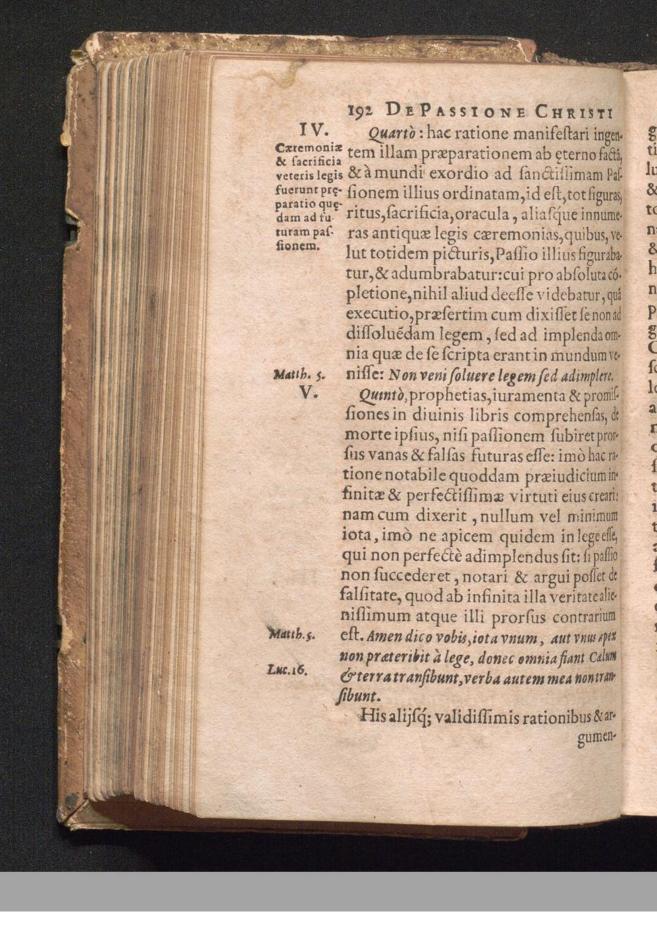
Distribuemus verò luctam hanc pro maiori euidentia & perspicuitate in tres congressus vehementissimos & atrocissimos, quos Christi anima amore komi-

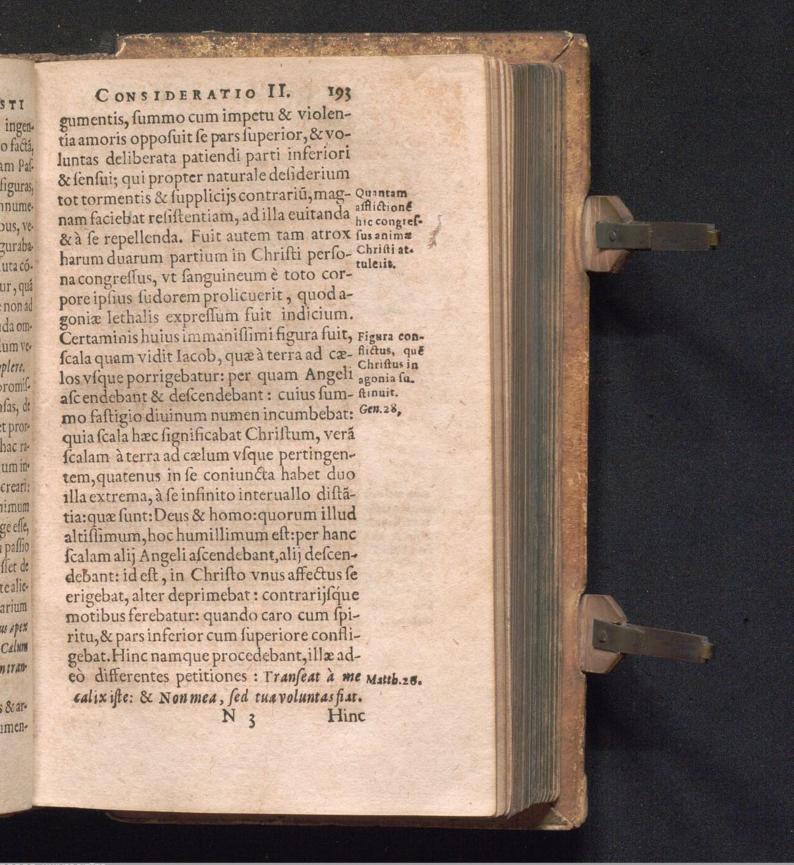

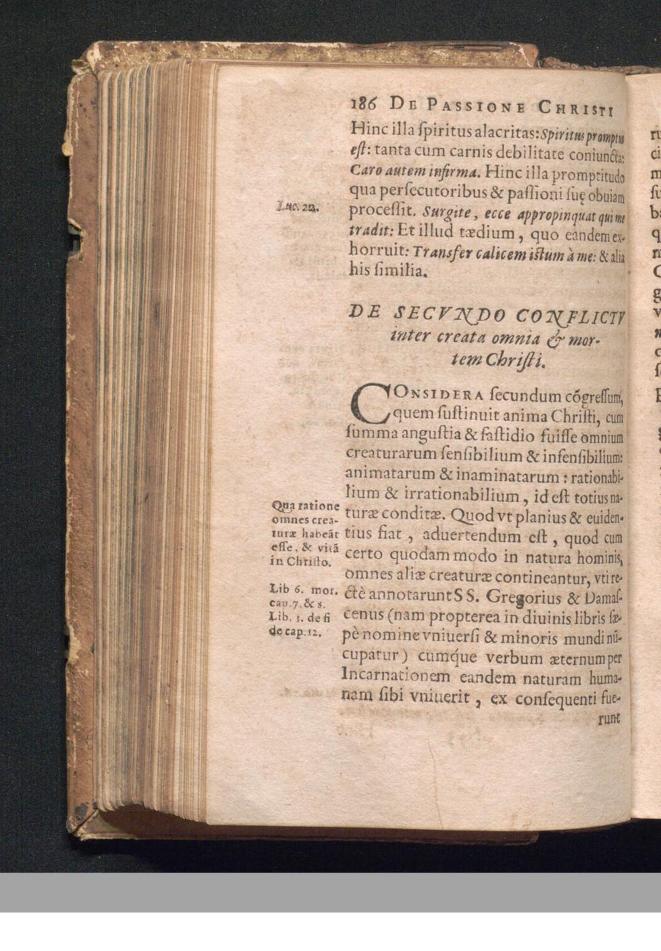

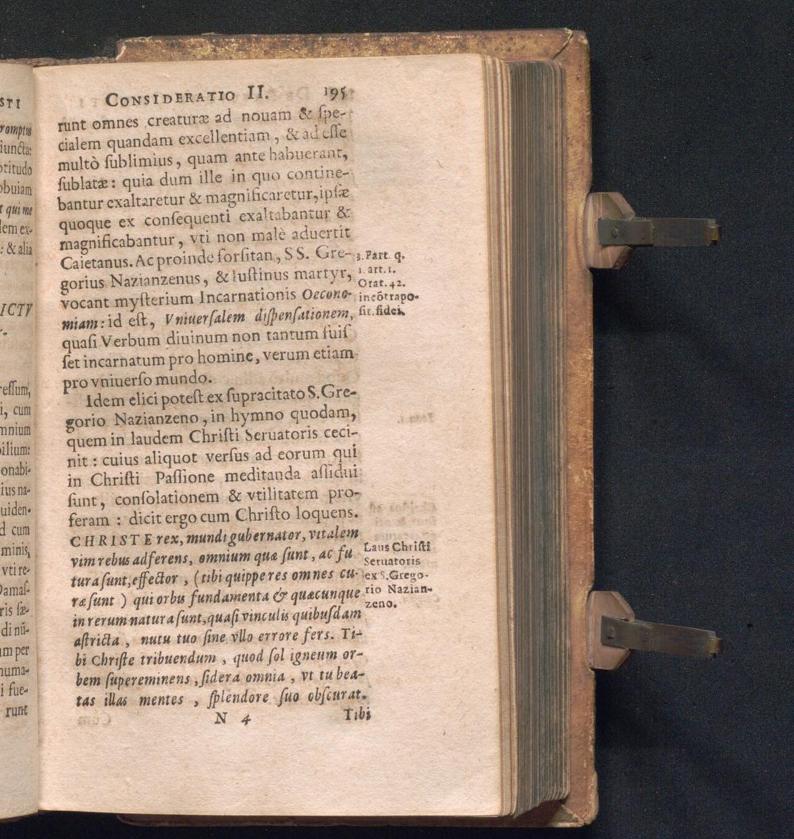
DE PASSIONE CHRISTI Christisanctissimum : ex qua sequebatu dolor incredibilis quòd ab inuicem sepe randi essent : hoc enim, vti experienti P cernimus in moribundis, maximam fold efficere agoniam : quæ in Christo fui tantò maior, quantò clarius intellige 1 bat, anime, à qua corpus fuum informable n tur, & simul cum diuinitate sustentable f tur excellentiam: quanto etiam manife Itius anima cognoscebat, corpus sibi semper fuisse obedientissimum & subiectissi mum omnibus potentijs, fine vlla velmi nima repugnantia & contrarietate. Que re quantò maior erat concordia &m. monia amicitiæ, qua tam diuturnoten pore simul vniti & sociati fuerant : tan tò maior erat vis & refistentia, quaam bo parti superiori resistebant, ve talen mortem, per quam ista separatio & de Rationes quibus fuf uortium faciendum erat, haudquaquan perior pars permitteret. Hic fuit primus congre inferiori, in primo sus, quem anima Christi, à parte inte hoc confliriori & sensu sustinuit : cui Spiritus, dureflitit. voluntalque rationalis & deliberata, all armis & rationibus validistimis se oppofuit. I. Considera igitur quomodo ratio, tota amore succenta, cotra obiecerit, dice do Primo: verum quidem esse quod natur malum & fuper omnia mortem horreat nihil

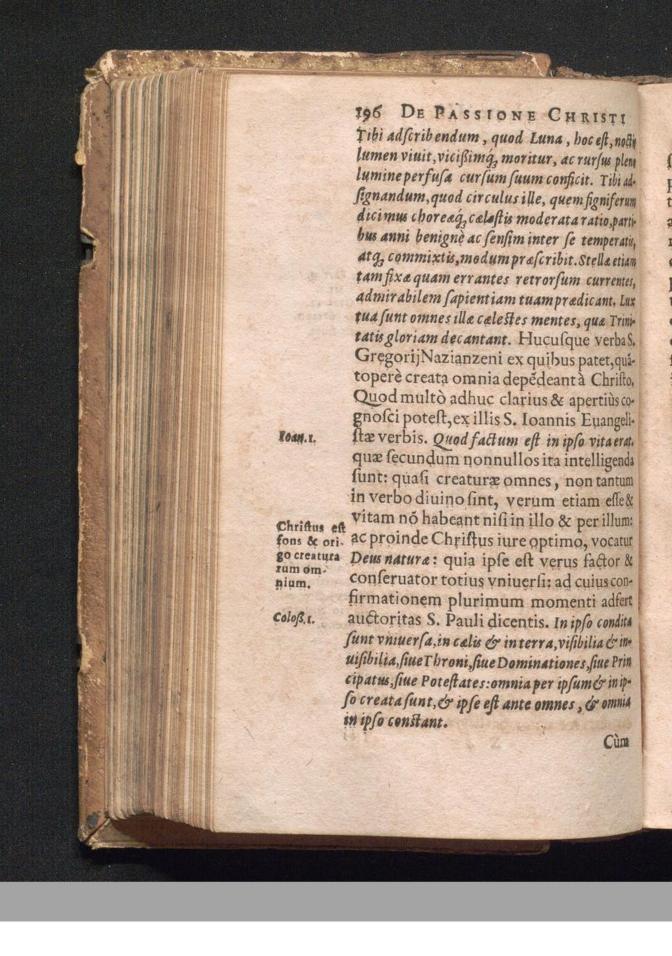

CONSIDERATIO II. Cùm igitur hoc pacto creata omnia es-

TI

t, noch

us plene

Tibi ad-

iferum

o, parti-

peratu,

æ etiam

rentes,

nt, Lux

Trini-

erbas.

t, qua-

hritto.

iùs co-

ingeli-

a erat.

genda

antum

esle&

llum:

catur

tor &

s con-

adfert

ondita

de in-

e Prin

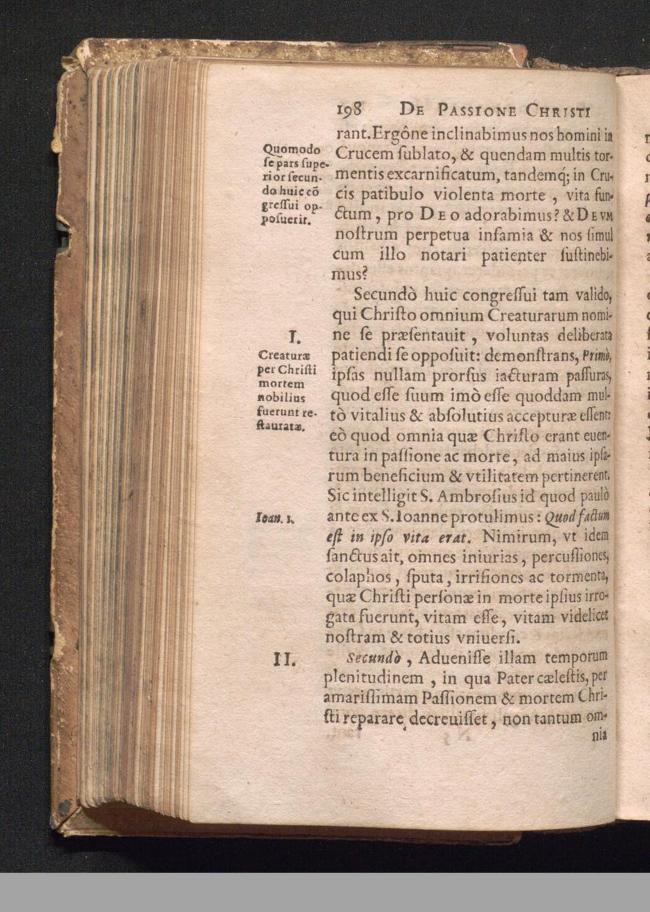
in sp-

9mn14

Cùm

sent in Christo, atque ab illius vita tanqua quomodo prima origine & fonte, esse omnium crea- ereatura se turarum dependeret : inde fiebat, vt apta morti Chriatque idoneæ essent varia & grauia in illo fii. motiva timoris atq; horroris ad moriendum generare: præsertim cum Christus penetraret ac peruideret, quantus esset naturalis instinctus & propensio vniuscuiusque ad conservationem proprijesle. Expedeigitur quomodo omnes concurrerint feque vnierint, & coniunxerint cum parte inferiore, atque fimul cum illa rationibus validissimis, si omnes loqui potuissent aduerlum superiorem partem conspirauerint, ne læderetur aut moreretur is, à quo totæ prorsus dependebant: nam deficiente vita adeò nobili, in qua ipse fundate erant: iplæ etiam quodammodo deficiebant & amittebant vniuerfam pulchritudinem & perfectionem, in ipsis resplendentem, qua ab illa acceperant. Vnde appetitus naturalis Christi ex parte creaturarum sensus & rationis expertium, potuit exclamare: Ergône dicetur, creaturas tam nobiles & eximias, factas & conditas esse à DE o in Crucem acto? ergône ipfæ illi feruient, & ille ipsis dominabitur?

Creaturæ quoq; rationis participes, vt homines & Angeli similiter dicere pote-NS rant.

CONSIDERATIO II. nia quæ in cælis, verumetiam quæ in terris corrupta & vitiata ellent, quemadmodum recte ait Apostolus. Proposuit in eo, in dis- Ephes. 1. pensatione plenitudinis temporum, instaurare

omnia, in Christo, qua in calis, & qua super terram funt. Iraq; necellarium effe, omnia hæc

adimpleri.

7

nini in

is tor-

Cru-

a fun-

DEVM

fimul

inebi-

alido,

nomi-

berata

Primo,

Huras,

mul-

essent:

euen-

s ipla-

erent.

paulò

Factum.

idem

ones,

enta,

irro-

elicet

muric

s, per

hri-

om-1113

Tertiò. Nobilitatem & excellentiam quæ in iplas redundabat per vnionem & dependetiam, qua eatenus maxime à Christo dependebant, quatenus continebantur in natura humana, non modò non imminuendam & deteriorandam : sed morte ipfius multò magis augendam & extollendam esse, eò quod posteaquam à terra per lignum crucis exaltatus foret, omnia ad le tracturus, sibique, nouo quodam & cælesti modo, vt ita dicam, vniturus esset: quemadmodum ante apud S. Ioannem prædixerat, vbi ait. Et egosi exaltatue fue- 10an, 12: ro à terra, omnia traham ad meipsum.

Consider a hinc qualis & quam terribilis fuerit hic conflictus, quem anima Christi, propter creata omnia sustinuit: Quam graquia ex vna parte omnia creata, parti inte-fueritifte riori coniuncta opposuerunt se ne more- Christi conretur: tota natura magna vi refistente & agente vt Christum omnibus ad hoc collatis viribus conseruaret à quo vniuersum

esle ipsius dependebat.

III.

Ex

200 DE PASSIONE CHRISTI Exaltera verò parte, superior pars,& deliberata voluntas Christi, mortem subire volebat. Ex quo ingens lucta & certamen adeò crudele & atrox exortum elt, vt ex parte Christi visa fuerint horrenda timoris, horroris, & fanguinei sudoris signa: ex parte verò creaturarum, tam varia & infolitæ commotiones, vt viderentur omnes, S. Leone papa affirmante, velledeficere, cum illum à quo conditæ erant, e-Serm.6. de mori conspicerent: ait namque. Debebat paff. boc testimonium suo mundus Authori, vt in ocsasu conditoris sui vellent vninersafiniri. DETERTIOCONFLICTI anima Christi inter honorem & contumeliam. AGNVS & terribilis fuit hic con flictus honoris, imò cæteris omni bus, quos Christus Saluator noster inima ginatione fultinuit, maior & atrocior.Di co in imaginatione: quia omnes isti conflictus quos hactenus declarauimus, fuerunt imaginarij, & certamen quoddam, vt ita loquar, imaginarium, quos sibi Dominus ante Pallionem repræsentare voluit, vt hac ratione plurima & atrocissima pro nobis pateretur. Considera ergo, Dominum sibirepræsentari voluisse omnes rationes, que

CONSIDERATIO II. in Passionis opere honori suo, tam quate- matur ab nus Deus, tam quatenus homo erat, oppo-hominibus

ni possent. Vbi aduerte honoris affectum vita. adeo esse connaturalem & ingeneratum animis hominum, vt pluriseum ettiment quam propriam vitam: vnde videmus, eos qui de vita amittenda periclitantur, in tã-

ta iactura, nihilominus de conferuatione honoris admodum folicitos elle, & procurare vt ipia etiam mors, si violenta morte

è medio tollendi fint, quoad heri poteit, fit quam maxime honorata.

STI

pars, &

m fub-

certaım elt,

rrenda

ris lig-

Varia rentur

ellede-

ant, c-Debebat

111 06-

CTV

c con

omni*

nima'

or.Di

con-

, fue-

ım, vt

)omi-

olulty

na pro

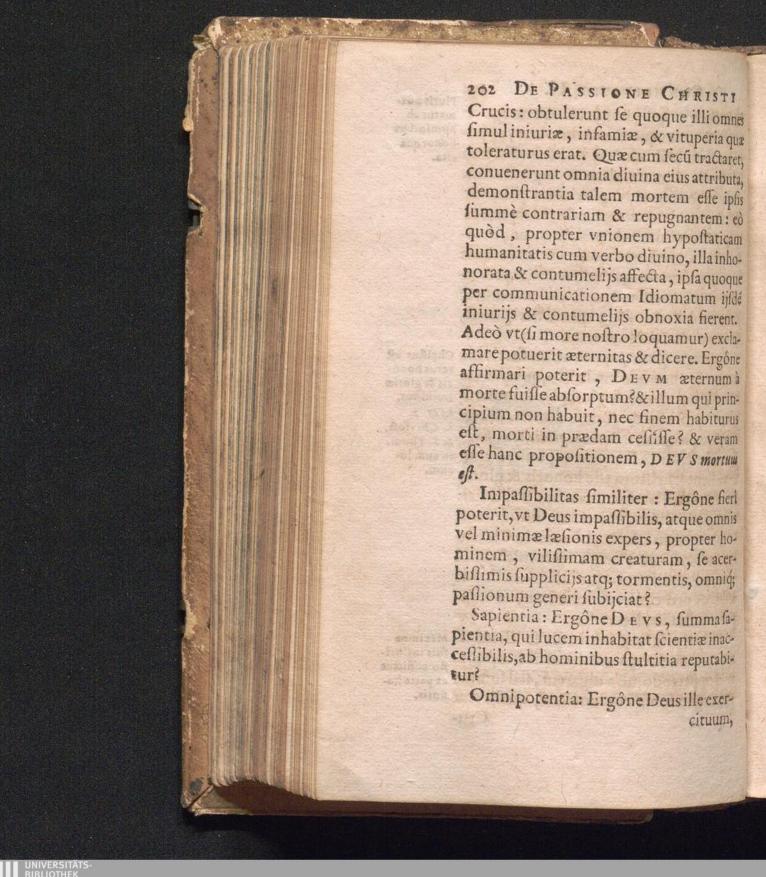
bire-, quæ

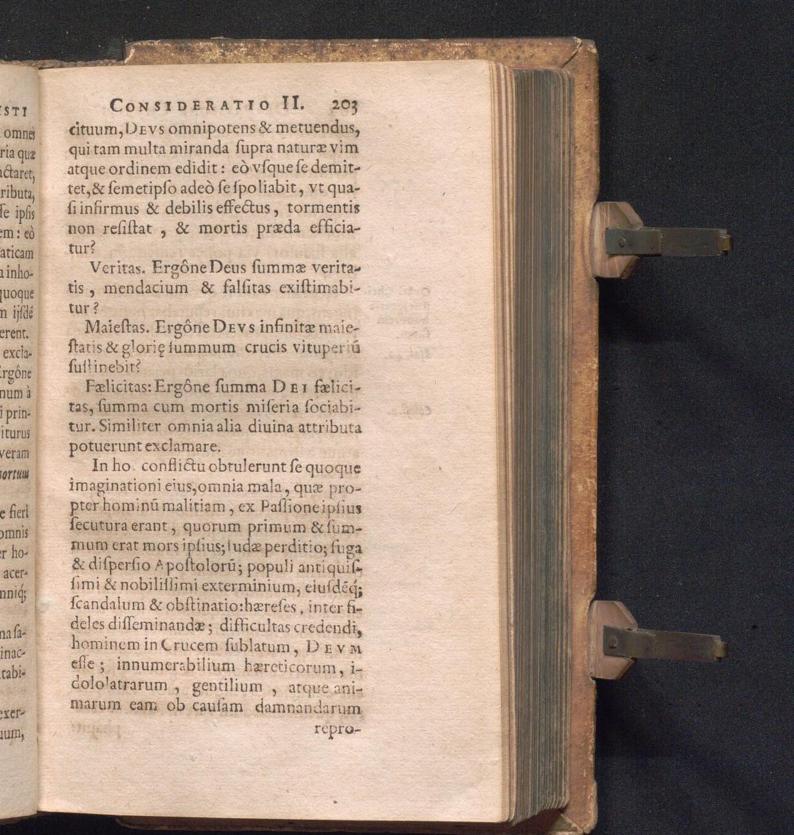
n

Expende igitur, quam atrox fuerit hic Christus est congressus honoris in Christo, qui erat ve- verus honorus totius honoris & glorie Dominus:ad-Dominus. eò vt Apostolus de Iudæis dixerit. Si cog- 1.Cor. 2. nouissent, nuquam Dominum gloria crucifixis- & S. Chrysoft. fent: id eft, vti D. Thomas exponit, is cog- in eum lonouissent Christum esse honoris & glorie cum. Dominum, illamque omnibus dispertiri: nunquam illum in crucem sustulissent. Quare quanto affectus honoris in Christo eratiultior, tantò magis conuenichat illu ab eo æstimari, tantoque iustiùs in illo idé affectus pro conferuatione honoris & reputationis luæ, decertabat.

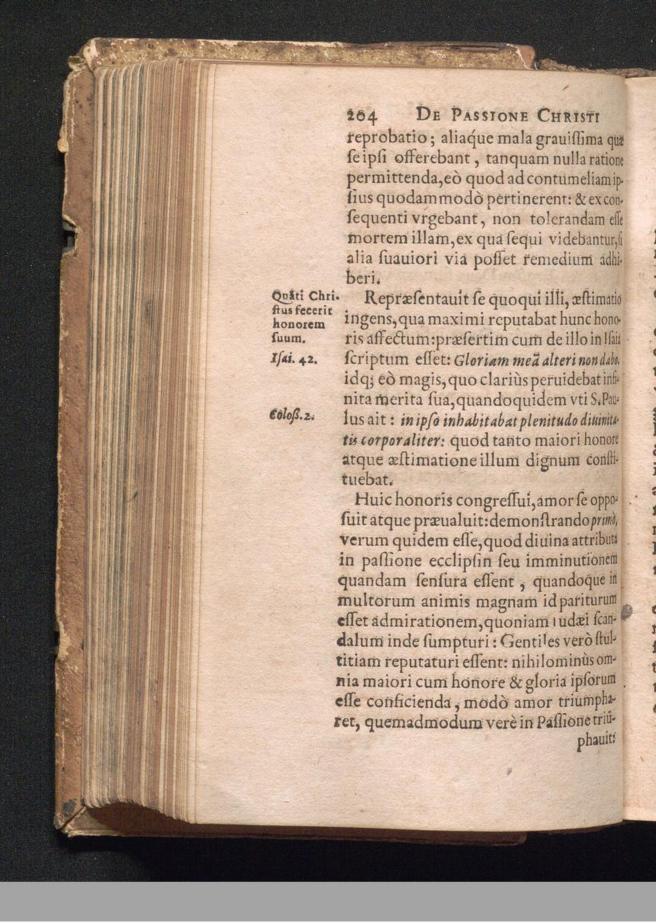
Itaque primò præfentauit se illi maxi- Maximus ma contumelia quam fubiturus erat, mor-fuit inchritem oppetendo, no vulgarem, sed summa exparte hocum ignominia coniunctam, qualis erat noris.

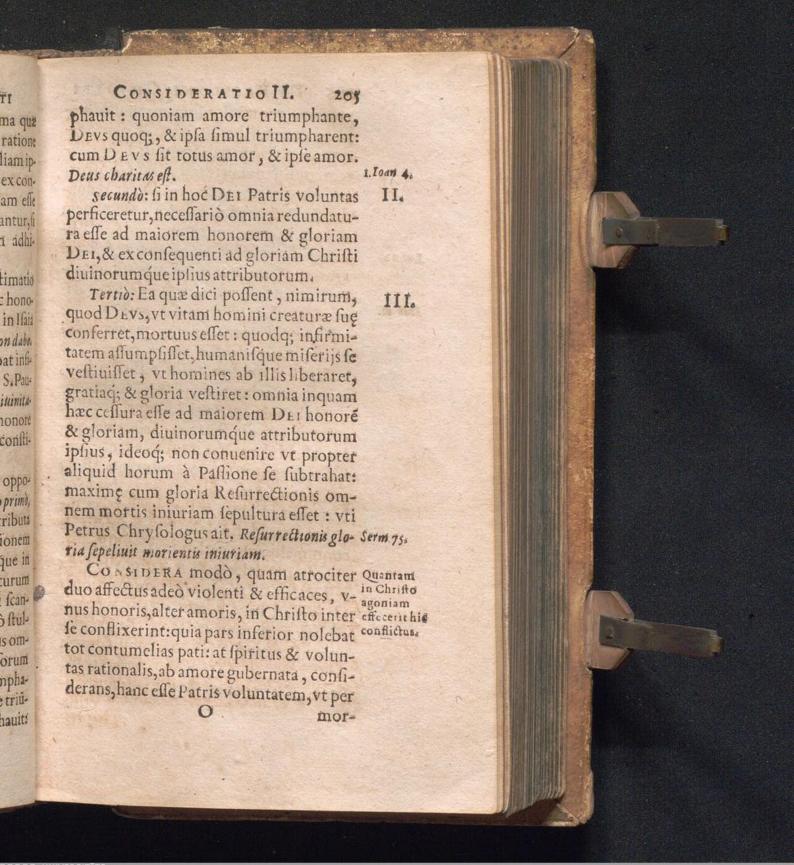
honorqua

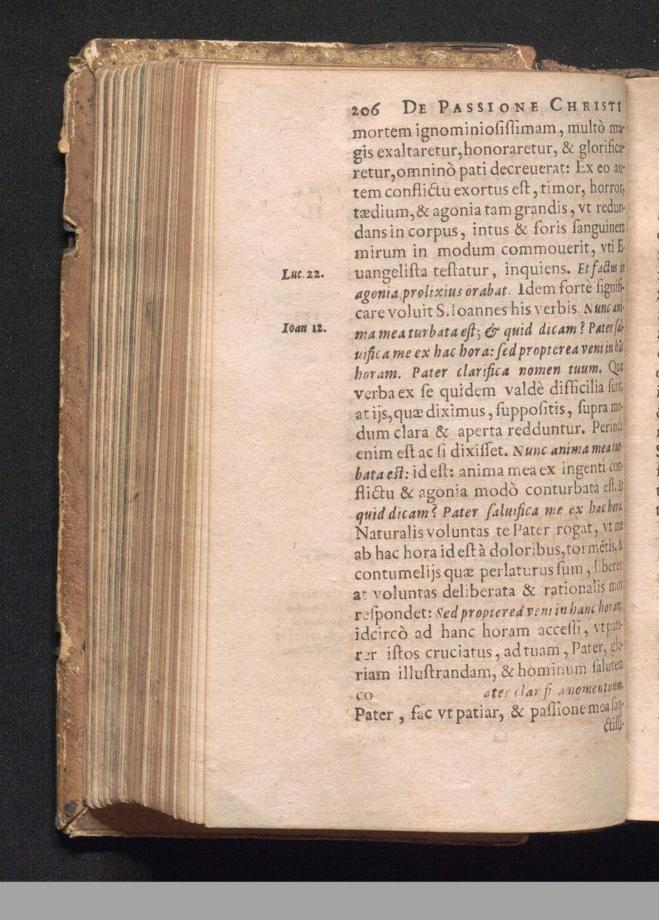

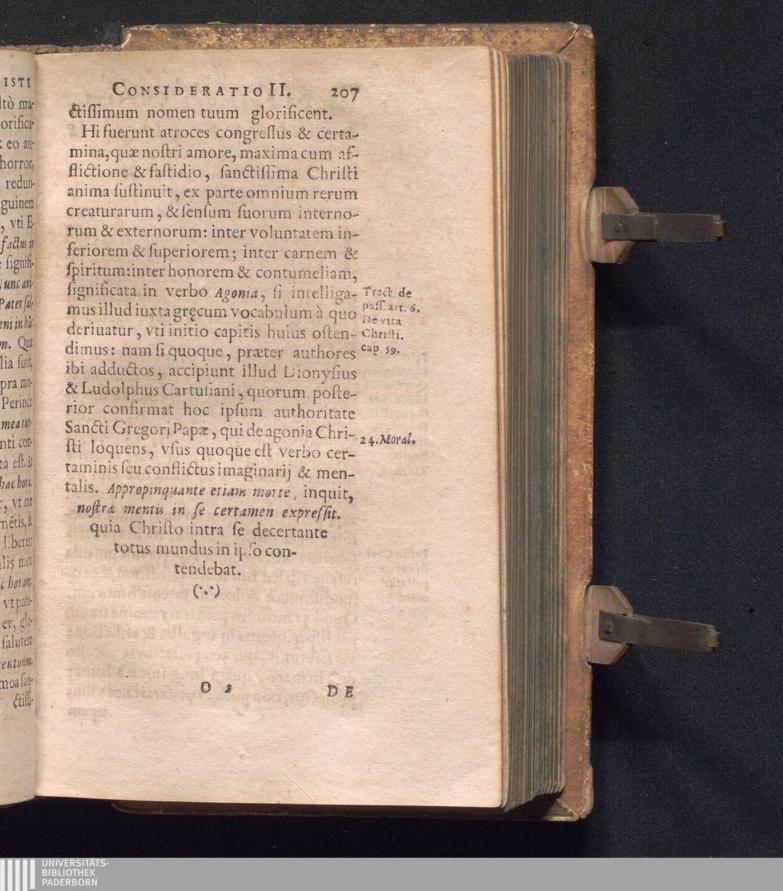
UNIVERSITATS-BIBLIOTHEK PADERBORN

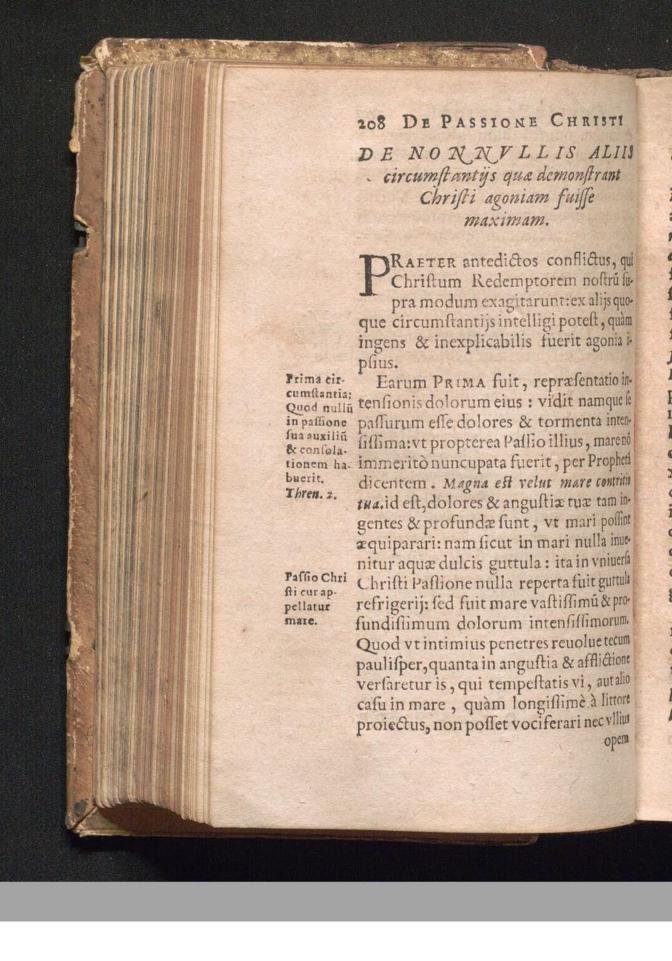

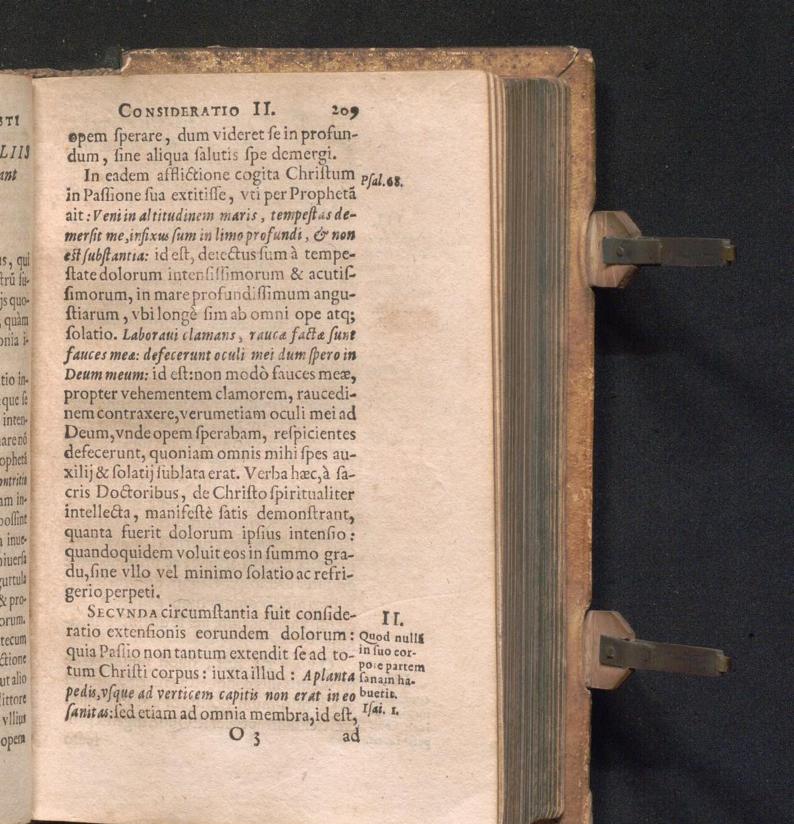

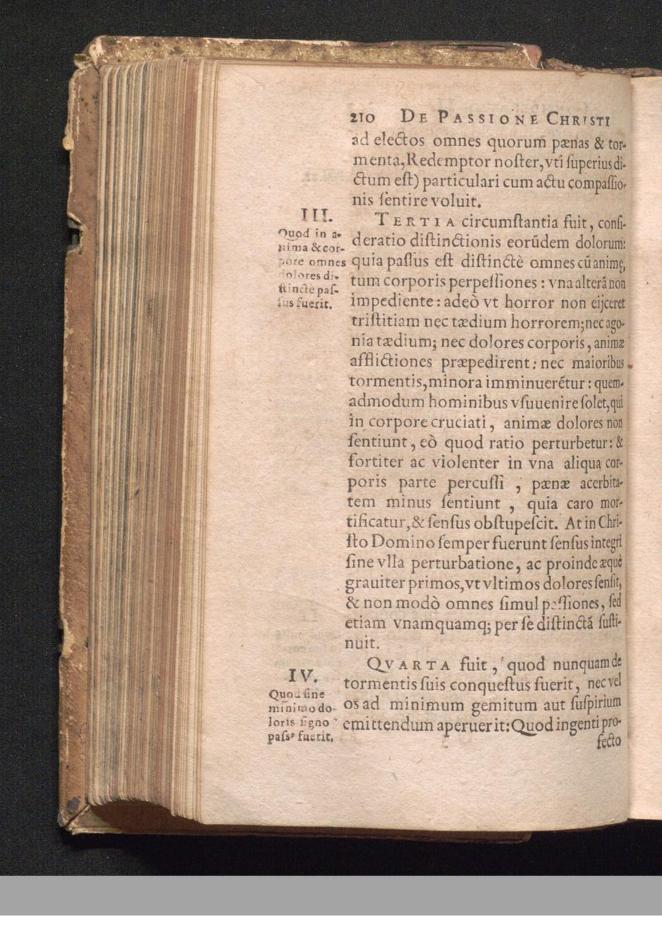
UNIVERSITATS-BIBLIOTHEK PADERBORN

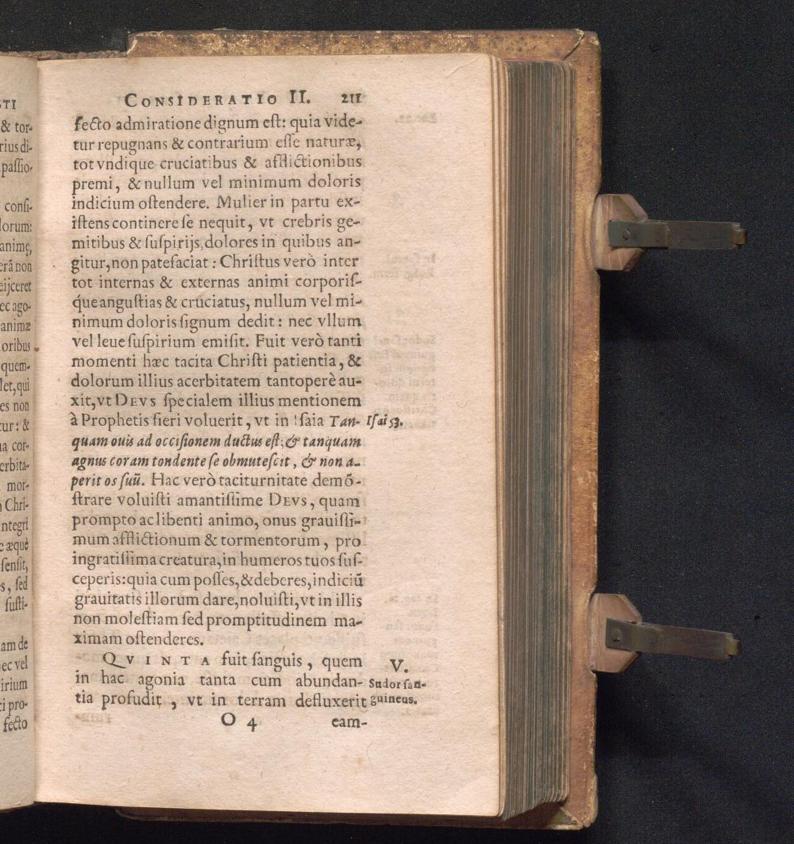

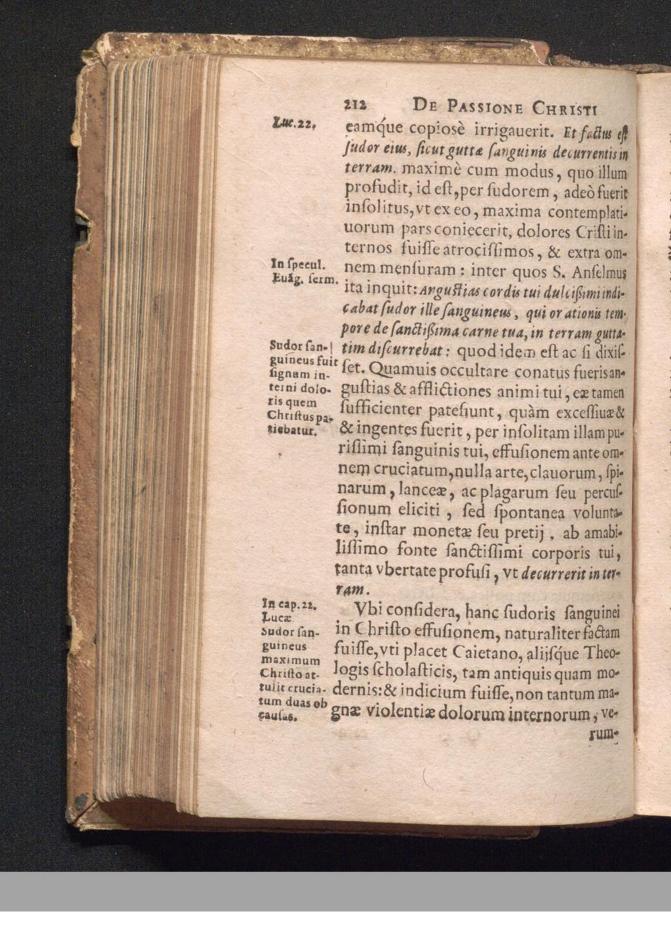

BIBLIOTHEK PADERBORN

CONSIDERATIO II. rumetiam præcipuam causam grauitatis & accretionis eorum viq; ad talem gradum, vt fecundum naturæ ordinem in vita permanere nequiuerit, fine manifelto miraculo. Caufa prima hæc est: quia cum vita in L sanguine resideat, non potuit natura illum à corde, quo accurrerat, tata cum violetia repellere, & per totum corpus intra & extra dispergere, sine summo dolore, & manifelto vitæ discrimine. II. Secunda est ingens copia: quamuis enim Arittoteles affirmet à copia & infectione sanguinis, nonnunquam sieri posle vt quis sudorem sanguineum sudet:id tamen raro accidit, & vix reperire licet exempla:ita vt præter vnicum illud, quod quidem ex recentioribus fcriptoribus refert, se vidisse Parisijs hominem, posteaquam in illum mortis sententia dictata esset sanguinem sudantem, nullum aliud me legisse meminerim. Imò si aliquando vsuuenit, vt quis sanguinem sudet, id in exigua sit quantitate, ac potius sudor sit ordinarius, sanguineo tantum colore tinctus: hoc autem natura magno cum artificio & sapientia sic disposuit, vt in angustijs, alijsque sudandi occasionibus, non esset facilis via ad fanguinis effusionem, cum periculo vitæ. sudor Chri-At in Christo, sudor sanguineus, quem su- fiin horto dauit, fuit merus & purus sanguis: cumque fait purus hic

115 ef

tisin

llum

uerit

lati-

li in-

om-

mus

ındi-

tem.

utta-

IXII-

san-

men

128

pu-

om.

ipi-

cul

nta

abie

ul,

ter-

inei

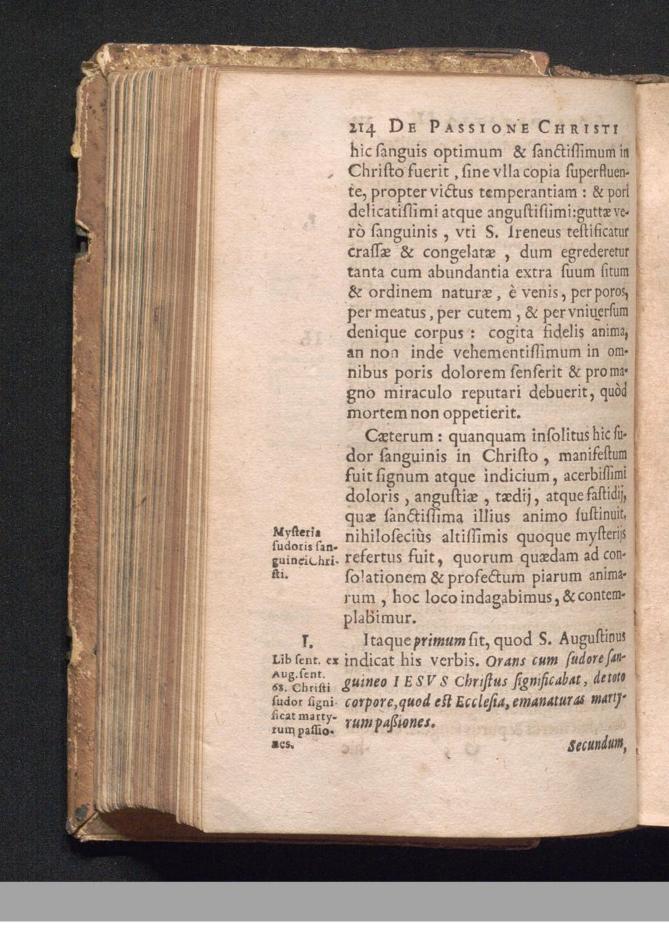
tam

eo-

00-

na-

me

CONSIDERATIO II. 215

Secundum, à S. Bernardo animaduer sum est: Christum videlicet sanguinem sudare serm.s. de voluisse, vt nontantum lachrymis oculo-dom palrum pro nobis plangeret, & exillius laua- Christus no crum conficeret, quo iniquitates nostræ tantum laabluerentur: sed etiam lachrymis totius sudore quecorporis, ijsdemque sanguineis, vt tantò que sanguiclarius corum grauitatem demonstra- torum no. ret, & multò copiosius, peccata totius strorum ecorporis Ecclesiæ, desteret ac lauaret. normitate Verba illius hæc funt. Nec multo post ven- luis. tum ad orationem, & vsque tertio factus in agonia orabat : vbi quidem non folis oculis, sed quasi membris omnibut fleuisse videtur: vi totum corpus eius, quod est Ecclesia, totius lachrymis corporis purgaretur.

Tertium, ab eodem S. Bernardo notatum est: La nimirum de causa, Chri-Christus stum voluisse sanguinem suum in terram sudauit, ad defluere, vt monstraret Ecclesiam suam, irrigandam quæ adhuc in terris militabat, orabat, & dam Ecclesanguinem pro se sparsura erat:irrigan- siam. dam & fecundandam esse sacratissimo sanguine suo: quia in sudore significabatur orationis feruor: in fanguine pretium; in dicursu abundantia; in guttis particularis efficacia.

Quartum illud est, cuius mentionem facit Venerabilis Beda his verbis : Per ir. Lib.6 in riga_ Lucam.

languinem

TI ım in

Auen-

pori æ ve-

catur eretur

fitum

oros, erfum

nima, om-

o mae

quòd

ic fuestum

Mimi

tidij,

nuit,

teris con-

ima-

tem-

tinus

e San-

etoto

arty-

dum.

216 DEPASSIONE CHRISTI Christus su- rigatam sacratamque Christi sanguine terfanguinco, ram, nobis aperte est declaratum quod discipulos effectum iam sue precis obtineret : vt fidem ab infideli. videlicet discipulorum, quam terrena adtate purga-M16. huc fragilitas arquebat. suo sanguine purgaret: & quicquid illa scandali de eius morte pertulisset, hoc ipsum totum moriendo deleret: ind vniuersum late terrarum orbem, peccatis mortuum, sua morte innoxia, calestem suscitaret ad vitam. Quintum; iuxta Ludouicum Lugdunen-V. Sudore san. sem, est; quod Dominus isto sudore sanguineo guineo voluerit ostendere, ingentem ani-Christi mo. mi sui sitim & cupiditatem, quo ardebat Aratur fitis, qua sangui- sanguinem pro salute hominum effundenem pro re: dum permisit antegredi apprehensione noftra falute fundere atque imaginationem tormentorum, qua deiderabat. à spinis, flagellis, clauis & lancea perlaturus erat, adeò fortem ac vehementem, vi antequam hæc corpus fuum reuera offenderent, illa ad venas omnes referandas, & sanguineum sudorem proliciendum sufficiens fuerit. Cæterum voluit hic quali experimentum quoddam sumere illius, quod inimici postea facturi erant, antequa certamen hoc ingrederetur: non aliter atque illi qui conflicturi aut lanceis inter le concursuri sunt prius quam id fiat, imaginario quodam prælio ad hoc le exercent. Sextum,

CONSIDERATIO II.

Sextum, secundum nonnullos est, quod cum proprium fit verecundia, fanguinem Christus ad extimas cutis partes, maxime ad faciem fudavit. propellere, vnde rubor existit: talis fuerit proprer pee-Christi Domini & Redemptoris nostri e- catorum rubescentia, cum cerneret se vestiendum verecundis. esse totius mundi sceleribus, quorum ipie deformitatem penitissimè peruidebat: leq; constituendum esse signum in quod ludæi blaiphemias, iniurias & calumnias fuas collimarent, vt tantam fanguinis copiam ad extimas corporis partes, maxime faciei propulerit, vt intra pellem contineri non valens, foras eruperit. Quod ficut ingeniole admodum fuit excogitatu ita quoq; dignum est, vt omnes ad pudore & verecundiam sceleru suoru permoueat, quandoquidem Christus pro peccatisalienis tanto pudore ac verecundia suffundi non detrectauit.

Septimum est : quod Christus ided tam Christus sa. copiose sanguine sudare voluerit, vt terra guine suo madefaceret: quo nobis daret intellige-terram ma-re, iam aduenisse tépus, quo benedicenda illam sanerat terra, que per peccatú maledicta fue dificaret. rat : Maledicta terra in opere tuo. Nam in fe Gen.3, . assumens partu maledictionis eius, id est Ibid. spinas, iuxta illud: Spinas & tribulos germinabit tibi: quibus nostra causa coronatus est & illam, sacratissimo sanguine suo irri-

VI.

gans,

TI

se ter-

qued

fidem

na ad-

rgaret: pertu-

t: imo

s mor-

eret ad

unen-

e lan-

n ani-

debat

unde-

lione

,quæ

rlatu-

a, vt

ffen-

5, &

luffi-

quali llius, equá

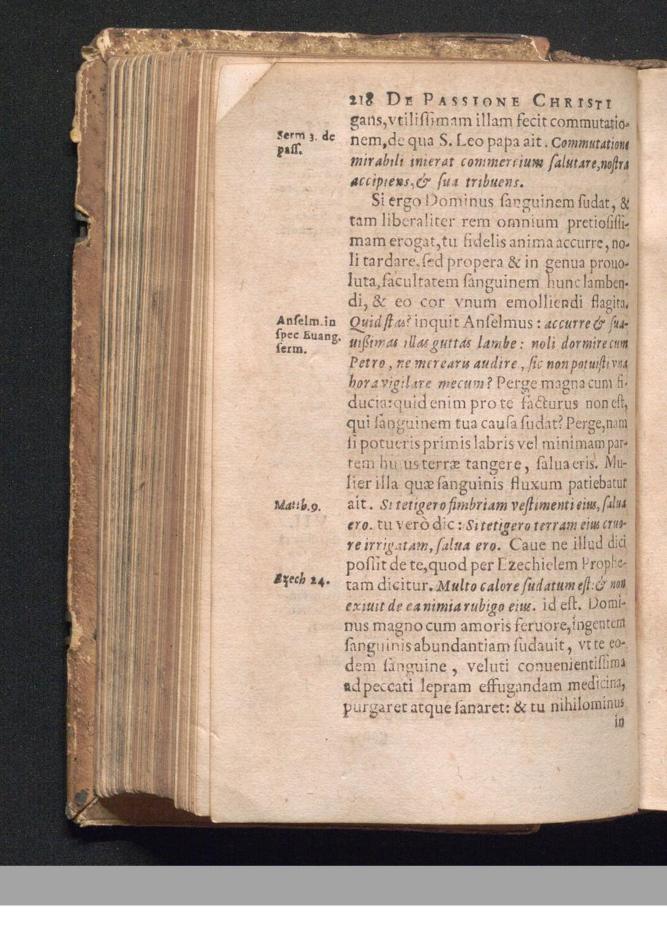
er at-

er le

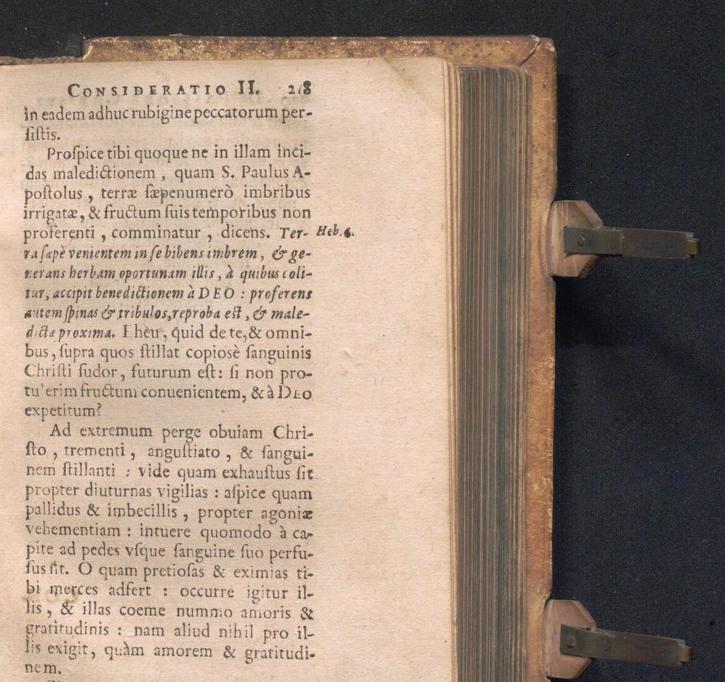
ima-

exer-

tum,

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN

Tuquoq;, pie Lector, si vis magnum robur

UNIVERSITATS BIBLIOTHEK PADERBORN

T

tatioa

atione

nostra

at, &

olilli-

e, no-

r0110-

nben-

agita,

g sua-

re cum

stivna

ini fi

on elt,

e,nam

n par-

Mu-

batur

Salua

CT110-

dici.

ophe-

y non

omi-

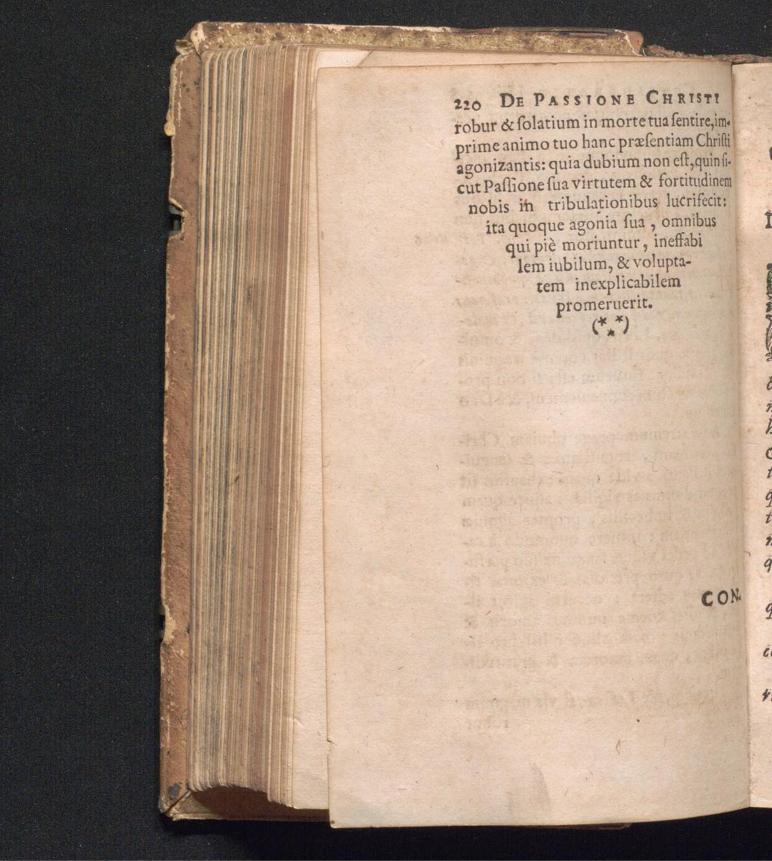
ntem

e eo-

flima

cina,

inus

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK PADERBORN